२५५८

[redacted]

अथ
नंदबतरीशीनी
वारता.

दोहोरा चोपाई शाथे.

मुंबईमध्ये
जगदीश्वर छापखानामां
छापी छे.
संवत् १९४१
सने १८८५.

अथ नंदबत्रीशीनीं वारता.

दोहोरा चोपाईशाथे.

मुंबईमध्ये

जगदीश्वर छापखानामां

छापी छे.

संवत् १९४१.

सने १८८५.

नंदपाल.
परधान.

नंदजतरीशीनी वारता.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ ॥
॥चोपाई॥ ॥ श्री शारदाजे नमावुं शीश ॥अ
राधुं गोभी आपती ईश ॥ श्रीगणपतीना पूजुं पाअे ॥
जेथी काम सकल सीधन थाअे ॥१॥ श्रीगणपतीने
श्री रणछोड ॥आराधुं कुं जेहु करजोड ॥श्रीजदुनाथ
मोहोटो माहाराज ॥ लाजवीशाअे राजेलाज ॥रीद्ध नो
धारानीवारे थंदे ॥शंकट कंभे आवी अडे ॥जकुंथरा
मातानी करुणा घणी ॥कुं कथा नंदजतरीशी तणी ॥३
॥कवीशकु तणो परताप ॥वरघ जोट करजे शकु माइ
॥लराभण लाटथारणशकु वरण ॥वंदुं गुरु केशंथेर
ण ॥४॥परजंघ थातुरीसीलावीलाश ॥ केहे करजेडी
शामलदास ॥५॥ ॥दोहोरो॥ ॥पछम
दिशाअे नंदनगर ॥ नंदशेनराजन ॥तेहेने राज-
कान अधीकार छे॥ तेहेनो वैलोथिन परधान ॥१॥
तेराज घणो शाधवी ॥ लोज समो दातार ॥ कोड स-
माने रूप छे ॥काम तणो अवतार ॥२॥ सकल शास्त्र
जाणे घणुं ॥चतुर शीरोमण होअे ॥ हंशानगर नाटक
वीशे ॥नहीं समोवड कोअे ॥३॥ माहालकुतलगवा

ननो ॥ काम समानें रूप ॥ अवी दीठा अेक नहीं ॥ शील
संत माहालक रूप ॥ ३ ॥ मद परमाणे अति भलपतो ॥
तेहमां छे घरनुं तेज ॥ अन्न पाले परीतशुं ॥ शाकुसरजो
राजे हेत ॥ ४ ॥ दान दयाला अेक शज ॥ वाअेक सकल
सुज धाम ॥ धीर वीर करी चातुरी ॥ करे परमारथ काम
॥ ६ ॥ असतरी सेवे लली लातशुं ॥ चतुर शीरोमण हो
अे ॥ नवरस गुणे नवलकुं ॥ भोगवात माने भेअे ॥ ७ ॥
परतापवंत परधान छे ॥ लोक सकु दातार ॥ नगर अति
रलीआमणुं ॥ नेहवो ऊगे ओलांण ॥ ८ ॥ राज पंडीत
परधानशुं ॥ सकु सकल सुजाण ॥ घेर घेर मंडप दरा
जना ॥ वाअेवां ओलचीवन ॥ ९ ॥ पान फोफल नी
ला घणी ॥ कदली आंजा वंन ॥ कमल जीलां शरोव
रवीषे ॥ जोले चातक मोर ॥ वेलकुंली वाडीअे लली ॥ शुक-
मीनानें चकोर ॥ १० ॥ घेर घेर कुदमा गडगडे ॥ ओछव अ
धीक होअे ॥ राम राज्य शारी जकुं ॥ कोई नेनां गांने को
अे ॥ ११ ॥ चार अढार रूले शाह ॥ सुज पांमे सकु लोक
॥ व्याधी रोग वापे नही ॥ नहीं संकट नहीं शोक ॥ १२ ॥
॥ ॥ चोपाई ॥ ॥ अेक समे पोते राजन ॥ मही
पती अेंवी चीरांरु मन ॥ ते समे गर्भ छे मध्यरात ॥ रायें वि
चारयुं हृदयासाथ ॥ १ ॥ जधा नगरनी चरचा लखीं ॥

महारा मननो संधे जोडी ॥ अनेक बुधी केहे जोशीने ॥
न्यायनीआ केहवो तोशीने ॥४॥ सुणी वात जधी जकु
मुजी ॥ माहारी प्रजा सुजीके दुःजी ॥ घरथी नेवा थयो-
असवार ॥ संगे घरां सकल हथीआर ॥३॥ वाट घर मं
डप नेर्ई चाल्यो ॥ आप अेकलो पंथे पल्यो ॥ नेर्ई पडीउं
चावडीनें चोक ॥ नेआ मेहेल मेडीनें गोख ॥४॥ गली
कुंची शेरीनें पोल ॥ नेआं दुकांन दोशीनी ओल ॥ ने
आंवेपारीके रांहाट ॥ नेर्ई दश दीशानी वाट ॥५॥ नेणीं
नगर पछी आव्यो जाहार ॥ दीठुं सरोवर नरीणीं शार
॥ ते वेला अेक घोजी हुवं ॥ ते तो राजा द्रष्टीओ जुवे ॥६॥ कुरे
वीचार नगरनो घणी ॥ आवेला अेण घोवा तणी ॥ जुत
प्रेत केवंतर हशे ॥ जोलावतां मांना हाशी नशे ॥७॥ छा
नो छानो ते पाशे गयो ॥ अेटले घोजी घोतो रह्यो ॥ संग
थे जोला जेकुनणा ॥ लय लागा ते मनमां घणा ॥८॥ के
णकोण करी दी घोशाद ॥ मांहो मांहे लागो वाद ॥ राजा अें
जाणुं कोर्ई घोजी मुवो ॥ लळडतो के जुतन थओ पजा ॥
परी हठे जाणुं कोर्ई आवो प्रेत ॥ कुपर करया मुनशुं हेत ॥
अेहेवो मनमां संधे पडो ॥ राजाने मन कनो घन पडो ॥१०॥
॥ ॥ दोहोरो ॥ ॥ राजा केहे तुं कोण छे ॥ आवे
लाग्ना दीश ॥ जोलसार्युं गीतावलो ॥ नहीं तो छे कुंशी

शी ।।५।। सुतलागो जीहीतोनथी ।। ढाकणढाकुं दूर ।। न्
राक्षसनें रोकुं अमो ।। तुजनें करी थकचूर ।।२।। ताहारे प
रीहठ जोलीओ ।। आणी मनमां ताप ।। तुं थकी जीहीतो
नथी ।। शुं छे सुतनाजाप ।।३।। राजा केहे परथम कहुं ।।
हुंतो माहारीनाम ।। तारपछी केहेताहेरी ।। तो थाओ आप
णुंकाम ।।४।। ।।छपै।। शामशेआ।। ।। करी र
कनेराओ ।। रओजेनेरंक करीजे ।। माहारे वश राहकुं ओजे ।। को
धेवश हुमो नवरहीए ।। जनामी अहंकार ।। सरववात-
दीलमां राजुं ।। पुत्र मित्र सकुजन ।। सहुअमो लेजेराजुं
।। मारण पालण मानव हुमो ।। परदेहीजव घालुं नहीं ।। लक्ष
जवसाथेनीसरी ।। तेओकलो हुं आव्यो अही ।। ।।५।।
पाठ ।। ।। तेपरीहठ वीचारीमंन ।। ओतो माहारो नंद
राजंन ।। चतुरशीरोमण ओछे राओ ।। हुं छुं पण ओनी पर
जओ ।।५।। ओणेनाम शामशेआमां कहुं ।। लजणजेतां भं
में लहुं ।। हुंपण राजुं माहारी मांम ।। कहुं पटंतरे माहारी ना-
म ।।२।। ।।छपै।। शामशेआ।। ।। घरे अंग
राओनें रंक ।। रंक राजशो दीशे ।। शोले शाह सुलतान ।।
मानपामे मनहीसे ।। ओकवशानो नंन ।। तेने करी लाज
वशानो ।। जेढांकण जगत वीशे ।। वली शपशमारे ताहेरी ओ
तेने अमो शमारीओ ।। शमजलो नाम माहेरी ।। ।।

चोपाई॥ ॥ अरशपरश ओलजी आवे ज॥ ल
गो मन तणो संदेह॥ हरज एहुना मनमां थयो॥ राज
परीहह पांशे गयो॥१॥ आवेला ते शुं छे काज॥ एहला के
म आवा महाराज॥ नही शाथे हस्ती घोडला॥ नही शा
थे पा एक जोडला॥२॥ रूप अनोपम सुकोमल जत
॥ काली अंधारी महा मराता॥ सुणरे परीहह राज कहे
॥ कहुं संदेह ते मनमां लहे॥३॥ नगर थरथा जेवा आ-
वीओ॥ माटे साथी नथी लावीओ॥ संदेह एक उपनो
छे मुने॥ ते माटे पुछुं छुं तुने॥४॥ मध्यनीशा केम आवी
ओ॥ शेकाने एकलो आवीओ॥ मध्यरातें तुं जेठो घुवे
॥ जीही कोई नी मनमां न जुवे॥५॥ साची वात तुं केहेनी
आज॥ लेश मात्र शाजीश मां लाज॥ परीहह केहे शांभ
लो हो राज॥ एश मझ लेजे शमशे आमांहे॥६॥ कहु शा
मशे आते मनमां धरो॥ शुणी वातने पाछा फरो॥७॥ ॥
छपै॥ शमशेजा॥ ॥ लीओ लंक लपटेंण॥ ठठन
ही रामही रावण॥ हरण शीताने नाम॥ काम नही श्री
ते रावणी॥१॥ हणा कौरव ने वीर॥ वीर मेनां मेची-
थारी॥ काम नीने मन देह॥ नही शोलसेनारी॥२॥-
एक दंत घाचनने जेके॥ तेहेनें नामे नाम॥ तेह रामा
रण कारणे॥ कुंभीलो छपीआ ठाम॥ नवशें केंनवाणुं पु-

रांढरी ॥ ते शामशे आपरी हठे करी ॥ ३ ॥ ॥ चोपा
ई ॥ ॥ दीवशे शामारे नहीं शामाट ॥ अडधी राते
केम आवो घाट ॥ ए अचरत तो मुजने घणुं ॥ साधु व-
चन सुणवा तमतणुं ॥ ५ ॥ एणी पेरे बोलो राजन ॥ तो-
ड्रे परी हठे मुजथी कुं वचन ॥ ॥ छपो ॥ ॥
बोलो चंन बट चरण ॥ वरण तो शांमसरी बो ॥ घोर
नाद मुज पीत ॥ शवाद ते पुरशीओ ॥ पीए प्रेमनी श
दीन ॥ शीश मोटो शज अंगथो ॥ रशीक ता नकरे गेअ
न ॥ रेहे सुगंधी शाथो ॥ शु घडनार शवादनो ॥ मद प्रे
म अति घणुं ॥ ते माटे आओवो छुं आशमें ॥ मुजने
लय छे ते तणुं ॥ ॥ भमरो ॥ ॥ चोपाई ॥ ॥
राजा मनमां रीझो घणुं ॥ प्रेम वचन शुणुं परीहठ तणुं ॥
बरे लाई एहेवी कोण नार ॥ जेहने प्रेम लपट कुलने पाश
॥ दजी बीतरे भमर आकाश ॥ हे वीरा माराणी कोण त
णी ॥ पुछे एम नगरनो धणी ॥ २ ॥ देवांगना एवी को
ण होए ॥ शीघ्र महीपती बोलो शोए ॥ ते शांभलावो-
माहरा वीर ॥ माहरे हठे कनवरे हे धीर ॥ ३ ॥ के परी
हठ शांभलो हीराए ॥ माहरे मुजथी केम बोलाए ॥ रा
तीनी दा केम करीए आप ॥ तो थाए अस्त्रीहत्यानुं पाप ॥
॥ ४ ॥ अस्त्रीनींदथी बोईए भाण ॥ समजन्ने कोइ चतु

रसुजाण॥नारीनो नेह थोडो करे॥ ते भवसागर सेहेजे त
रे॥५॥ ॥श्लोक॥ ॥ अहिक्रीडावणिकमी
त्र॥ लीत आचीरा भोजन॥ तस्कर जोशीतासंघं॥
आदीकं सेजाणमीछितं॥ ॥चोपाई॥ ॥
एराजा एम पुछे करी॥ प्रबोध शीक्षा परी हठे करी॥२॥
जाकेहे शुं दे छे शाज॥ एहेवी अनेक जाणुं छुं लाज॥शां
भलजे नरपति श्रीनाथ॥ अक्षर तो ताहारो शीरपरं हाथ॥ने
शामशो एम बोडी कीजे॥ ते एं घाणें बोलजो लीजे॥ ॥
छपो॥ ॥वरण सहुथी रंक॥ अंक राजाथी आगलो॥जा
तीशीरोमण जाण॥ आण माने जश आओ॥ तमनें कीते
तेह॥ तेतमथी नवकीताए॥ तेहुवचन तमनें कहुं॥ए-
[illegible]रजतो होराए॥३॥लोगीन मसरी जो घणो॥आघ
अधिकार अति घणो॥ पारजो जत प्रेमभशमी॥पद
मनीनार घेरनेतणी॥७॥ ॥परधान॥ ॥
चोपाई॥ ॥राजा सभामां आवे काम॥ तेहेनुंजे
केहेवाए नाम॥ रांध्युं अन्न जेने केहेवाए॥ तेहेनुं नाम
वीचारो राए॥१॥ एजेनो करो एक वीचार॥ मेंकुं ते
नरने घेरनार॥ पंजीके जेहेनें भेर॥ एवातनो एटलो
अंकोर॥२॥जेहेने आधारें रेहेछे प्राण॥ चेतो नाम रे चि
तुर सुजाण॥ एजे प्रीछी करीए पेर॥ मेंकही अस्त्रीने

हेनें घेर ॥३॥ थेतो राजा सरवे लहुं ॥ परीहरुं जेव थेनडु
हुं ॥ प्रीत करीनें लीधो पार ॥ जुगतें तेथी करो जुहार ॥ ज
॥ अस्त्रीनुं नाम समजे ओशांनमां ॥ पछी गुणवंतो ग
योगामभां ॥ राजां थीत अंगपर वरवश ॥ जेव थयो
अस्त्रीनें वश ॥५॥ मोह पांम्यो मन व्याकुल थयो ॥
नेरंग मोहोलमां राजा गयो ॥ न आवे नीद्रा न लावे
अंन ॥ प्रेहे व्याकुल राजानुं मंन ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥
दर्शनात् हरते चित्तं ॥ स्पर्शनात् हरते जलं ॥ संभो
गात् हरते वीर्यं ॥ नारी प्रत्यक्ष राक्षसी ॥ ॥ छ
पो ॥ ॥ कानें शुणी जल लाज करोड ॥ लाज जव
नयणे ने देजी ॥ जोती जज हुजर ॥ सरव वात पेहेरें
पेजी ॥१॥ जनर लरी रशजश ॥ दश मूल तत्वथी होथे
॥ आलींगन तव जेड ॥ छेक थुंजन घन जेर्ड ॥२॥ अ
स्त्री ल्यार पटंतरे ॥ अभुल जको छे कामकी ॥ थाजी ल
ज थीत थी गई ॥ नहीं ओडी का कामकी ॥३॥ ॥ थो
पाई ॥ ॥ कानें शुणी तज लाज करो ॥ माटें महीप
त लागी होड ॥ दुःजें पापें वीती जेमनी ॥ वीथार करे जे
छे शुं कामनी ॥१॥ जेजणे माहारो परधान ॥ अेवातें घ
टे मुज मान ॥ आप कछे जे रथो परपंथ ॥ अस्त्रीनें भ
लवाडी घो संथ ॥२॥ भात कहें ओठोराजे ॥ संपुरण

कीधी सलाम्जे ॥ तेवेला आव्येवो परधान ॥ मनथकी
दीधांजकुमान ॥३॥ केहेराजा कुंकहुं ते करो ॥ कच्छ देश
मांनथीपरवशो ॥ लोटक्षलाजवीशकरोड ॥ लावोघोड
मनगमतीजोड ॥४॥ शरवेशेंनशुंढाडोशाथ ॥ दरव-
अनंत राजोनी हाथ ॥ जीजेवात मांकेहेशोवली ॥ ओछो
शीघरुकरोआघडी ॥५॥ जेमुजनेंउपज्योसुज ॥ तो
अेवातनुं घरसोनहीदुःज ॥ केहे परधानशांलसो मा
हाराज ॥ शुंछे घोडानुं हमणांकाज ॥ ६॥ रीक्ता तिथीवेधृ
तव्यतीपात ॥ आजअतांथाअेउतपात ॥ कालपरभ
मांहे थालशुं ॥ अचतमनें आणी आपशुं ॥७॥ केहेरा
जा सांललरे क्षात ॥ माहारा मननीनवलेहेवात ॥ जेवा
तनोकेडोलीजअे ॥ सीधपारतेनोकीजअे ॥८॥ सला
मधेजेअजेवचन ॥ ताहारेंकुं शानोराजन ॥ अवजे
गतेतो पेहेलो मुनें ॥ तारपछीतोनडशे तुनें ॥९॥ हम-
णांजवानुंनडरोशाही ॥ तो आजथकीपरधानजनहीं
॥ थाकुरतेजेपाले जोल ॥ माणस तेजेपालेकोल ॥१०॥
अस्त्री तेजेपालेपतिधर्म ॥ ब्राह्मणजेपालेषटकर्म ॥
पवीतरतेपाले आचार ॥ हरीजनते मुके संसार ॥११॥
राजाजे मजमती पाल ॥ शतवादीन जोलेआल ॥ पं
डीतजे पारजे पुराण ॥ सांलिकुजे होअे सुजाण ॥१२॥

नेगी तेने पाले नग ॥ संसारी ने शम ने लोग ॥ व्रती ऊते
नेव्रत ज्ञाथिरे ॥ दुःजलंननते परदुःज हरे ॥१३॥ पुत्रते
नेगज्ञाजेनजे ॥ ऊीतोतेनेगंगाजेंनाहे ॥ धनपतीनेध
रे धरम ॥ संन्याशीने नणे नरम ॥१४॥ रलोतेने जस्थे
हाथ ॥ शार ज्ञशतरीने शवरगेंशाथ ॥ नगततेनेग-
नांनेंशने ॥ नगतहोजेतेनगवानने नने ॥१५॥ विलु
तातन तेणे विलुती धरी ॥ ज्ञाशा नरीने ज्ञाशना ऊरी
॥ महीपतीनुं नेराजेमांन ॥ तेहेनुं नांम पुरो परधान ॥
॥१६॥ माहारो वन्नरजासो छेतुं ॥ नेज्ञावेता ऊुंछुंहुं ॥
ऊेहे परधानशुणोपुरपती ॥ रोशमांधरशोरान रती ॥
॥१७॥ नेपाशोपडे तेधाजे ॥ नेरानजोलेतेनेज्ञाजे ॥ ने
निरधन जोलेतेनोहे ॥ नेजोलपालेते शाहुनहोजे ॥१८
॥ पंथप्रमाण ऊरेतेने ज्ञाजे ॥ ज्ञाथिरनष्टतेतो ज्ञने
ज्ञाजे ॥ नेमारे मरेते धाजे ॥ नाठोतेनेऊीतोराजे ॥१९
॥ नुंजोतेनेगमेतेजाजे ॥ नयवंतनेनाहाठेनजे ॥
ज्ञांधलोनरनेधरमांरमें ॥ जेहेऊेज्ञोनेगमेते ऊरे
॥२०॥ ज्ञथिल सुजज्ञापुंतेथाजे ॥ ज्ञोशाडतेनेरोगमु
ऊजे ॥ नेपृथिवीपालेनेराजे ॥ पयःपान ऊरावेतेनमा
जे ॥२१॥ नेऊायाथीतवशेऊरेतेराजे ॥ ज्ञतीजलीज्ञो
नेहेनें ज्ञाहाज ॥ दुःजीज्ञोनेवी देशेनजे ॥ ग्रहस्थ

तेने वाहाणुं लाग्ये ॥२२॥ पुंन तेने परमारथ थाये ॥ सु
जीओने निरोगी आये ॥ जनुं करे ते लुपतराये ॥२३॥
राजा कहे ते शारो दीश ॥ थाकर तेने चडावे शीश ॥ एम कु-
हीबीठा ते घडी ॥ रोने आशुं ढाडी पोतातणी ॥ लक्ष्मी अन
धन दीधी घणी ॥२४॥ परधान थाली कछमां गया ॥
राजाने मन बीछ्च थया ॥ अर्धण अस्त पडी छे रात ॥ रा
एवी थाई हृदयासाथ ॥२५॥ जीजडोठे ने नवडहीवात
॥ आपे एकलो थालो जत ॥ कांहां नर ने कांहां नार ॥ जर
थओ तेनो शो वीचार ॥२६॥ ॥श्लोक॥ ॥काम
तुराणां न भयं न लज्जा ॥ अर्थातुराणां न बंधुन मित्रं ॥
चिंतातुराणां न सुखं न निद्रा ॥ क्षुधातुराणां न बलं न ते
जः ॥ ॥चोपाई॥ ॥जर बुधी ने हे ने मन व
शी ॥ लाज भरम दाते हे ने कशी ॥ गुणका ने मन शेनी ता
न ॥ आलशु ने ते शानुं कान ॥५॥ जीज भोगे ते शानो
जोग ॥ जेरावरी ते शानो जेग ॥ लंगी ने मन शानी ना
त ॥ वशनी ने मन शानी जत ॥६॥ मदपान पीए ते शा
नो पवित्र ॥ जुडुं ताके ते शानो मित्र ॥ जकर मी ने बीद
मकशो ॥ सुलने मन शानो हशो ॥७॥ शोदाई मां ते शा
नुं सत्य ॥ परनाई मां ते शानुं पत्य ॥ परमारथ मां शा-
नुं पाप ॥ शीधाई ताहारे शानो आप ॥८॥ रंडापण ते शा

नी शती ॥ पीडा हे ते शांनो पती ॥ संतोषीनें शांनुं दुःख
॥ धन वीना ते शांनुं सुख ॥ ५॥ दातारनें मन शांनुं धन
॥ शुरानें मन शांनुं तन ॥ ६॥ ॥ चोपाई ॥ ॥
भामिनी भली विना शो भोग ॥ शुध चित्त विना शो जो-
ग ॥ घरीर ताहारें डाहापण कशुं ॥ पुत्र वीना घर सूत्रं क-
शुं ॥ १॥ न्यात नहीं तांहां शांनी रीत ॥ हेत वीना ते शां-
नी प्रीत ॥ गुण वीना ते शांनु रूप ॥ प्रजा पीडे ते शांनो भूप
॥ २॥ विवेक वीना ते शी वीद्याए ॥ चाल नहीं तो शी निंदा-
ए ॥ कंठ विना ते शांनु गांन ॥ ताल विना ते शांनु तांन ॥ ३॥
दया नहीं तो शांनुं दान ॥ मोह रंभराजे शांनु मान ॥ स्त्री-
जन नें तो शो संसार ॥ खरी वात मां शांनो खार ॥ ४॥ कुं क-
हे ते शांनो कवी ॥ शीखी वात ते शांनें नवी ॥ चोरे जेशे ते
शांनो चाड ॥ पहीओं से तो शांनो पाड ॥ ५॥ वेहेवार नही
तो शो वेपार ॥ कमाई नहीं तो शांनो डार ॥ भरतनें
भय नहीं मंन ॥ नीरभे थई चाल्यो राजन ॥ ६॥ दर-
बार दीवानं नो दीठो कुर ॥ आजे वो रात गई ओ कपोहो-
रा वज्र मोहोल छे लोहनां बाहार ॥ डीघो राजे-
कत नो प्रहार ॥ ७॥ धीर मती हार भगीओ ॥ मन मांहे
बीहीवा लागीओ ॥ कोण छे रे भाई महा भरात ॥
ने होअे ते आवने प्रलात ॥ ८॥ नहीं ऊघाडुं माहारुं

जार ॥ जाटी थाशो नहीं लागे वार ॥ ते वेला जोल्यो-
नंदराज्ये ॥ मन मांहे धरतो लज्ज्ये ॥ ८ ॥ जगे ने कोई
धननो धणी ॥ जगे ने हैने चींता धणी ॥ जगे रात अंधा
री चोर ॥ जगे धन वरशतां मोर ॥ १० ॥ जगे ने हैना धरमां
शाप ॥ जगे दीकरी ओनो जाप ॥ जगे ने हैने माथे वेर ॥
जगे ने करे जकुडे हेर ॥ ११ ॥ जगे ने नपतो जगदीश ॥
जगे ने दाणी दांणने शीश ॥ जगे ने कोई होये नर ॥
जगे कुलशकुलनी नार ॥ १२ ॥ जगे ने हैना देहमां रो
ग ॥ जगे ने कोई साधे जोग ॥ कोण छे रे लाई महाज
मरात ॥ ने होज्ये ते आवज्ये प्रलात ॥ १३ ॥ नहीं ऊंघ
डुं माहारुं जाहार ॥ जोटी थाशो लागशे वार ॥ ते वारे-
जोलो नंदराज्ये ॥ मन मां धरतो जकुलज्ज्ये ॥ १४ ॥
लाने ने कोई होज्ये नर ॥ लाने ने शकुलनी नार ॥ लाने
मुरज ब्राह्मणने लार ॥ लाने मोटा मन लंगथाये ॥
वचन लंगथी लाने राज्ये ॥ लाने लंपट मुकुं जोत ॥ लाप
ने अस्त्री ऊतारे तोल ॥ १५ ॥ नीचे ऊमे नरपती गज्यो
॥ लज्ज पांमीने जोलन कह्यो ॥ ऊघाड लाई कुं नंदनरे-
श ॥ प्रधान घेर करवो प्रवेश ॥ १६ ॥ धणुं नकेर माहारे
छे काम ॥ ते माटें आव्ये वो आहाम ॥ शीघ्र ऊघाडी च्य
रणे लाग ॥ ने जेइज्ये ते मुल पाशे माग ॥ १७ ॥ ॥

दोहेरो ॥ ॥ प्रीते जो लो पो लीओ ॥ शांभली ओर
नंन ॥ जार तो नही उघाडीए ॥ में वरब्युं ताहारूं मंन
॥५॥ आवेला तश्कर नीशरे ॥ के रमवा नीशरे ब्नर ॥ मा
टें ब्नओ पाछा फरी ॥ राजी पोतानो ल्हार ॥ २ ॥ परधान
घेर नहीं माहेरो ॥ अस्त्री साथे शुं काम ॥ अरधी राते ओ
कलो ॥ तेहेनुं शुं छे काम ॥ ३ ॥ ॥ चोपाई ॥ ॥
ऊंदर जीलाडीनें शांनो मेल ॥ अब्नवा घतणो शो जेल ॥
सींह गज ओक ठामे न रमे ॥ गरुड सरप ओक ठामे न गमे ॥
॥१॥ अग्नी घृत केम थाओ ओक ॥ विपरीत ओ दीसे वी
वेक ॥ तमो राओ पुरूषनी ब्नत ॥ वीनता साथे शी करवी
वात ॥ २ ॥ राब्न कहे घडे शो घाट ॥ उघाड जाहार ब्नवा
दे वाट ॥ हुं ने मन ओम राजुं छुं ल्हार ॥ तेम तेम तुं लगाडे छे
वार ॥ ३ ॥ हमणा वात करूं छुं शोहेल ॥ नही तो थीरावुं-
छुं मेहेल ॥ प्रधाननां तो प्राण न लेउं ॥ ल्हारे दंड तो तुब्नने
देउं ॥ ४ ॥ ताहारें ताहारूं शुं छे ब्नेर ॥ नगर वीशो ते म्हारे
थोर ॥ ब्ने राजे दोणीनें दुःख ॥ तो तुं कांई वीचारे जुध ॥ ५ ॥
माहारे तो मन नथी कांई जेह ॥ तुं मन मां जाणे छे लेह ॥
मुरज मित्र वेरीने ठांम ॥ वण शाके जांवदनु काम ॥ मन मां
डाहा पण होओ ज्ञान ॥ उघाड तु ब्न शारशे कान ॥ ६
दोहेरो ॥ ॥ के हे प्रतीहार राब्न शुणो ॥ हुं जीहो

चडावे ओ नंदी मणी ॥ मन मां समजे तालपेडहो ॥ ते
डांर्छेड परशान थाणी ॥ ५ ॥ राजे एड नेहेने डुजन ॥ जी
जेतडने राजे ॥ त्रीजे राजनगर जो ॥ चोथो जोशी
आसो थाए ॥ २ ॥ कुंडल डाहाडां डांनथी ॥ मुलनेहेनुं
नवलेज डरोड ॥ आजे पांहाथ प्रतीहारनें ॥ ने अमुल
जनेड ॥ ३ ॥ दरव देजीं सकु डरे परीत ॥ दरव देजीनें डरे
वीपरीत ॥ दरव देजीनें नारी चले ॥ दरव देजीनें लोलें
लले ॥ ४ ॥ दरवें तालने दरवें हाण ॥ दरव आशा आशनां
जाण ॥ दरवे जवनअजेने दरवे रेडु ॥ दरवें घेहेलानें डाहो
डहे ॥ ५ ॥ दरवें डाअरने दरवें शुर ॥ दरवें मेलोने दर
वें नुर ॥ दरवें चोरने दरवें शाहा ॥ दरवें रंडने दरवें रा
हा ॥ ६ ॥ दरवें डरपीनें दरवें दातार ॥ दरव णीगारेने दरवें
मरे ॥ दरवें शत्रुने दरवें मित्र ॥ दरवें नीचनें दरवें पवीत्र ॥
॥ ७ ॥ प्रथवीनुं डारण ते दरव ॥ दरव थडी ते शोले सरव ॥
कुंडल नव दीठां प्रतीहार ॥ तव तेणें जीधा डुं जाहार ॥ ८ ॥ ग
ओ मेहेल मध्ये राजन ॥ दीठुं नेहेवुं छे स्राशन ॥ दीठे पर
धान डेरो मेहेल ॥ ते आगल शोला सकु शोहेल ॥ ९ ॥ दीठुं
पांनरे पोपट तणुं ॥ पंचरंगी पीछुं छे घणुं ॥ ते हेठल मां
डे ओ छे पाट ॥ राज चालीआ जेवो वाट ॥ १० ॥ जेठी दी
ठीता हां डामनी ॥ जेवी नहीं लुत सलामिनी ॥ चं दर

चदनी नवनी वांक ।। शीही आकारे कटीनो लांक ।।१४।। ने ह
साग मनी गजगामिनी ।। शरद चंद शोले जांमनी ।। नेह
वी पुष्पलतानी वेल ।। नेहवी चाडीमांनी केल ।।१२।। नेह
वी चंपा केरी कली ।। नेहवी वीजली आह्मांडे लली ।। ने
हवी रतन कुल देवडी ।। जेहवी देवांगना रूपें रुडी ।।१३।।
नेहवी कंठे नागेणनी ।। नही शांहामां जेहनी संगनी
।। नेहवी ईन्द्र तणी अपछरा ।। नेहवी मदलनी मछरा ।।१४
।। कामनीनें कमलनो वृंद ।। मुज आणे शरद पुनेमनो चंद ।।
खंजुन दल आकारे नेंण ।। अमरत नेहवां बोले वेंण ।।
।।१५।। पोअण पान सरीजा पाअ ।। करेण कांज सरीजा
काअ ।। नांम जेह पण लखण घणा ।। ने कहीए ते शो
हांमणां ।।१६।। शमा रूपतणो भंडार ।। नवदीठी जेहवी
कोईनार ।।१७।। ।। दोहरो ।। ।। चपल
नेंन खंजुन युग्य ।। वाक अनुग भुंअड ।। कनक कलश ऊ
पर ऊपीतां ।। क्षणु मात्र नहीं जोड ।।१।। कल दरी शु
ल ऊदरे ।। पोअण तपलेत पांन ।। ग्रीवा कपोत शरीज
डी ।। ऊिज धजजो पीतवान ।।२।। नजशीज शोलानी
रजतां ।। चतुरां चतुर सुजाण ।। वेदे व्यापी कराल कु
तो ।। वाग्यां मोहनां जाण ।।३।। पाशा लोआ हाथयडी
।। अगजनी थडी जेम घृत ।। जधा अंगमा अगजनी थन

ઓ ।। આકુલો થઓ તરત ।।૪।। ઘરમંદીરમ સકુ
વીસરો ।। થઓ જગની વશ અંગ ।। જીભ્યું કાંઈ છે સુ
ઝે નહી ।। રામાશું લાગો રંગ ।।૫।। વીસરો છે ગુરૂદે
વતા ।। વીસરો તાન મરજાદ ।। વીશારો મેહેલ પુરૂષ
મેડીઓ ।। પ્રેમદાશું લાગો પ્રેમ ।।૬।। આવો નીકટ તે
નીરજતાં ।। લઅલીત ઘનઘોર ।। દરશટી નચુકે તે થ
ડી ।। જેમ જેમ ચંદ્ર થકી ચકોર ।।૭।। ।। ચોપા
ઈ ।। ।। પોપટ પદમની જેઠાં જ્યાંહાં ।। મોહોલે મહી
પતી આવ્યો તાંહાં ।। સમજે પોપટ સમજનાર ।। ચતુ
ર મતી જે કરે વીચાર ।।૧।। આવતાં માંચરતે ઊંછે મંન
।। ઉંમ આકુલો છે રાજંન ।। ઈશ્વર આપણી રાજશેલા
જ ।। કામની કેહે શું કરવું કાજ ।।૨।। કેહે પોપટ નવ ઘર
શી જીહીક ।। દેઊં છું નંદરાજને શીખ ।। એમ કરતાં તે
જોલો વાંણ ।। અધીક ચાતુરી મનમાં આણ ।।૩।। તું
સુનને જાણે છે અજાણ ।। જાન શું થયું ચતુર સુજાણ
।। ।। દોહોરો ।। ।। કેહે પોપટ જલે આવીં
આ ।। પ્રથવીપતી ભુપાલ ।। આનંદ લેર નંદરાજેજ
।। પ્રજાતણા પ્રતીપાલ ।।૧।। તાત તમો છો જગતના ।।
પ્રધાન તમારો પુત્ર ।। કુંજાણું છું ની હાલવા ।। આવ્યા
છો ઘર સુત્ર ।।૨।। તંનનથી ઘેર તાહેરો ।। હુનર છે તેહે

नीनार ॥ पण ते छे ताह्यरे आशरे ॥ तम पुत्रीने ठार ॥ ३ ॥ राजा तेतो तात छे ॥ पर आ तेतो पुत्र ॥ शाशातर साक्ष पुरे सघ ॥ साधो अक्षर सुत्र ॥ ना जाई आवो जेसो जाणगे ॥ तेह तमारो तात ॥ पीता पाशे जेसो नर्ही ॥ कहो मन तणी वात ॥ ५ ॥ अरे जाई आवो जार णे ॥ अेतो तात नंदराजे ॥ शाशरवाशी लई आवी- आ ॥ तेहेनी तेशी लाज ॥ ६ ॥ आपण अेकनां छोकरां ॥ अेह आपणो तात ॥ पीता पांशें जेशो शुजो ॥ कहो म ननी वात ॥ ॥ चोपाई ॥ ॥ राणी बोली आणी धीर ॥ शांभल पोपट महावीर ॥ अधीक बो लतुं ना जोलीश ॥ थइशे नंदराजने रीश ॥ १ ॥ कुंभ शीशराजनो लीजे ॥ पछे उतर तेहेनो दीजे ॥ जे छे धरमतणो अवतार ॥ जाणे सकल थी वेकवी चार ॥ २ ॥ जे छे पंडीत विद्या गुण जाण ॥ माटे घणुं शुं क रीवखाण ॥ छे चतुर पुरुष माटे शांजशो ॥ मुरख कोई मारी नांजशे ॥ ३ ॥ ते माटे छांनो रेहे ज्यात ॥ अधीक शांने करे छे वात ॥ विवेक वात माहारे हीलवशी ॥ नं दराजने जीहीक नशी ॥ ४ ॥ कंथन आगल कथी र ते कशी ॥ पीतुर आगल केवी पाकशी ॥ हनुमान- आगल शाथोकडां ॥ करोड आगल शा होकडा ॥ ५ ॥

थवीहन्मणे तेहेनें शांथार ।। शतवादीनें शांनोलार ।।
पुत्र आगल जीलुं शी प्रीत ।। वेद आगल ते शांगीत
।। ६ ।। परीब्रम आगल शांपा जंड ।। दैवगत आगल ते
शो दंड ।। दारीद्र थकी जीव्नुं शुं दुःज ।। अस्त्री सती थी
जीव्नुं शुं सुज ।। ७ ।। वीप्र आगल जीलु शी नात ।। जश
केहेवाजे तेनी शी ख्यात ।। गंगा आगल जीलु शी नदी
।। चकोर आगल जीलु शी बुधी ।। ८ ।। शीव पूजन आ
गल शी शीध ।। रान रसोई आगल शी रीध ।। लीज-
थकी ते लुं कुल ।। देहलुकीने हेनुं रोगीण ।। ९ ।। चंद्र-
आगल तारो कुशो ।। रवी आगल आगीओ नशो ।। मुर
ज आगल शी दुःजनीवात ।। मरण थकी जीलु शी-
घात ।। १० ।। पुन आगल जीव्नुं शुं काम ।। रामवीना
जीव्नुं शुं नाम ।। काशी आगल जीव्ने शो वाश ।। सु
गंधमांने हेघो जराश ।। ११ ।। शचरगत शुंते शुंजन्म
घणुं ।। वजांण करी शाके केम घणुं ।। जेहने वशवरती
शकु लोक ।। जे आगल डाह्यापण शकु फोक ।। १२ ।।
नारी केहे शुण पोपट शही ।। जे शरजो कोई लुतल-
मांनही ।। १३ ।। ।। दोहरो ।। ।। लाहारें पो
पट बोलीओ ।। शांभल भांहारी जेहेन ।। मानापु-
आगल थाले शही ।। नेकरीजे ते चेहेन ।। १ ।। जालड

अती अन्याय करे ॥ मन मांन धरे जाप ॥ एहेवुं न-
णीने कहुं ॥ ते वेदपुराणे साक्षात ॥ २ ॥ गांडु घेलुं जो
लवुं ॥ मन मांन आणे शोए ॥ ते म कहुं राजाने कहुं ॥ जे
द मां घर शोक होए ॥ ॥ चोपाई ॥ ॥ जेवा
क थईने चीलडां गले ॥ तो मोंघी वस्तु कांहांथी मले ॥-
जे जर लवुं जातुं होए अन्न ॥ तो जीवे नहीं ए केनंन ॥
॥ कलपवृक्ष जे केरी जाए ॥ तेनो चोर केम पेदा थाए
॥ नवांण पीतुं होए नीर ॥ तो जीवन केम धरे शरीर
॥ ३ ॥ मा मारे पय पीतां बाल ॥ शत वादी नव जोले
आल ॥ राजा थईने लुटी लीए ॥ तो परजा कोण आग
ल जई कहे ॥ ४ ॥ राम जपतां नरके जशे ॥ तो कहुं ते को
होनुं थशे ॥ पीता पुत्री शुं रमशे जार ॥ तो ते वातनो को
ण पीछे पार ॥ ५ ॥ गंगा नातां पापी थशे ॥ तो वेदवच
न केम शाच्यां हशे ॥ बाहुर तां हांथी आपे धाड ॥ तो
देशमां कांहांनी करी शुं आड ॥ ६ ॥ मेघ वरशतां पथर
पडे ॥ तेहेनो वांक कोहोने शीर चडे ॥ धणीने वीज दे घ
रनी नार ॥ कोण शाचवे तेणे ठार ॥ ७ ॥ पुष्पहार थईने व
लगे शाप ॥ तो हांते कोण जालवशो आप ॥ अमरत ज
णी आपे पीजए ॥ वीज थाए तो दोष कोहोने दीजए
॥ ८ ॥ कुंडल करडी जाए कान ॥ तो कोण आगल जई करी

अेशांन ॥ चंदन जांणी अंग धरीअे आप ॥ थाअे अ
गनी तो पुरण पाप ॥८॥ मोहोटा जांणी न छेअे शरण ॥
दअे घात तो पांमीअे मरण ॥ घरनो दीवान जे चाडी-
जाअे ॥ तेतो दुःज ओहोने केहेवाअे ॥९॥ आपे रतना
रो चोरी करे ॥ तो लंगार तेशी पेरे जरे ॥ छानी थापण
लोलेंले ॥ तो साक्ष आंवी ओण दे ॥१०॥ ओछे कते दुःज
दे पर थंड ॥ तेहेनें तो राजा दे दंड ॥ जे राजा थईनें लुटीले
आप ॥ तो पर जानुं पुरण पाप ॥११॥ रईअत ऊपर को
पे राअे ॥ तो रांक मांणश शुं करे ऊंचाअे ॥ तेहेने पु
छनारो ईश्वर अेक ॥ वेद वचन करी जुवो वीवेक ॥१२
॥ राजा परजानें दुःज न दे ॥ तो सक्ष आगल भोगवे ॥
मोहोटो जे करे कुडा काज ॥ तो केम पामे अेडा राजा ॥
॥१३॥ शामा शुक जे वातो करे ॥ राजा नंद हृदयमां धरे ॥
लयलीत थईनें आवीओ ॥ कांईक ज्ञान हृदय मांला
वीओ ॥१४॥ अेके केहे छे पुत्रीने जेहेन ॥ ते आगल केम
थाअे थेहेन ॥ अेक वातने न शुके घाट ॥ राजा न छेनें जे
ठो पाट ॥१५॥ आगता स्वागता दीधां मान ॥ आगल
मेहेलां श्रीफल पान ॥ जोल्यो शुक सुण सुंदरी ॥ जोलो-
तात शुं कृतन करी ॥१६॥ पोतानी पुत्री करी थापशो ॥ मम
बांछीत माशुं आपशो ॥ ला अेवा पसली आपणे घेर ॥

राजआजेवा छे फ्रीफेर ॥१७॥ मात तातनें अमो-
शाल ॥ आपण ऊपर छे अदकुं वाहाल ॥ अे छे नो घा
रानो आधार ॥ अेहेनें शीर प्रथवीनो भार ॥१८॥ जे
टी जेहेननें तुं जांणेज ॥ आपण ऊपर अदकुं हेत ॥ हेत
करीनें दगो जे दे अे पातीकनरकतणां फल लेअे ॥१९॥ ॥
दोहोरो ॥ ॥ मानननी मुज सन मुज करी ॥ शुक शुंडी
धीवात ॥ जे कांम जरो जे कोपशे ॥ तो करशो ताहारी घात
॥१॥ कामी कामें आंधलो ॥ तेनगणे जेहेननें जाठी ॥ मा
टे तुजनें मारशे ॥ छानो रेहेने साठी ॥२॥ ॥ चोपाई
॥ ॥ अेजनणी ठे नेहेने मद ॥ बीजो मद नें कामें आ
कलो ॥ त्रीजो अंध धन मद जेहने ॥ चोथो अंध फूकत
जेहेनी देहने ॥१॥ पांचमो अंध नें जवआदरे ॥ छठो अं
ध जे कोपें जरे ॥ सातमो अंध थेंपाणो जेहा ॥ आठमो
अंध वशानीनी देह ॥२॥ अेटला मदथी पान करे ॥ नाक
ही अेतो नीशचे मरे ॥३॥ ॥ दोहोरो ॥ ॥
वचन शुणी वीनतातणुं ॥ शुक कहे शांभलवात ॥ कांम मद
जेजन शुं करे ॥ जेनगतपीता साक्षात ॥१॥ अज्ञान अज
जातुं शामी ॥ मेंनव दीठी कोअे ॥ कुवातपरंतरें ॥ मनमां-
सम जजे जे ॥२॥ ॥ चोपाई ॥ ॥ अेराजआ
चेकपटें करी ॥ तो कोण पुछे जेने फरी ॥ गांम परधांमनेरी

दमोडलो ॥ आपडेम आवे जेडलो ॥१॥ जेडरतां स-
घलुं छे शोहेल ॥ जदराजपोरें थीरावे मेहेल ॥ प्रधानने राजेड
लो कहवीजे ॥ कोण ल्लेरावर छे जेपजें ॥२॥ ल्लेहेने माथेज
लीओ धरम ॥ तो कुडां केम करशे करम ॥ नंदराजेनुं ल्लेल्लजे
शत ॥ तो शी थाजे प्रजानी गत ॥३॥ ल्ले शुकेराजनी देह
॥ तो वृष्टी केम करशे मेघ ॥ जीनवांडे राजा दंड ॥ तोनी
शे त्रुटीपडे ब्रह्मांड ॥४॥ ल्ले नंदराजे थडावे आस ॥ तोनी
शे पृथ्वी ल्लजे पाताल ॥ वात कहुं जेड तुजनें हुं ॥ डानेंशां
लल राणीतुं ॥५॥ ल्लेवाडारण आव्या तेह ॥ तो आप-
णे दुधे त्रुठा मेह ॥ आलशु घेर पधारां गंग ॥ ओछव आ
न थओ नवरंग ॥६॥ दो मान समजजड पेर ॥ ललेप
धारा आपणे घेर ॥ पोपटनुं ल्ले वचन न लहुं ॥ शुणी ज्ञा
न राजाने थणी ॥७॥ जेठो आसन हेते करी ॥ पांशेणी-
ली छे सुंदरी ॥ माननी केहे सांभलो माहाराज ॥ डांछेड
डहो अमसरखुं काज ॥८॥ दरशन राजा ताहेरां पवी
त्र थणी मंदीर माहेरां ॥ अमो आसरें छौंतमतणे ॥ कृ
मणीपर हेत राजो छो घणे ॥९॥ प्रेम दा मंदीरमां परव
री ॥ शाकपाक सामग्री घणी ॥ डरवा मांडी उत्तम पाक ॥
रसोई जतरीशी सुंदरशाक ॥१०॥ मीठां मधुरां शुलसा
रां ॥ जाटां तीजां अती जारां ॥ क्षणुं चारनालागी घडी

॥ज्युगतकरीरसोईनीवडी ॥११॥कस्तुरीलेपनकरीशा
रीर ॥नाह्यावाकारण मुक्युंनीर ॥ मंजनकीधुंराजें शरीर
॥पीतांपछेपेहेरें चीर ॥राज्ञशोभेसुंदर शरीर ॥१२॥सामो
टीथालकंचनतणी ॥पीरशे शामग्री घणी ॥लावथकी
कीधुंभोजन ॥रीझ्यो घणो मनमांराजन ॥१३॥लातवेला
थईज्महूरें॥ अस्त्री सामुंजोईताहरें ॥मानुंनीरजेवरसुं
छे मन ॥कामश्राकुलोछेराजन ॥१४॥चीनताजे ताहां
करोवीवेक ॥देजाकुदृष्टांत अेक ॥त्रांजापात्रथीकढोलात
॥तेहेनो रंगजोजवलसाक्षात ॥१५॥जीज्ञेपीरशोरूपां
थकी ॥दीधोरंगपीलोनवलजी ॥त्रीज्ञेपीरशोशोनांनें
पात्र ॥लीलोरंगदीधोतेलात ॥१६॥ चोथोपीतलनापात्र
मुंछंग ॥दीधो कशुंजीतणोरंग ॥पांचमोपीरशोमाटी
नेंठांम ॥ताहां पण दीधोरंगशोंम ॥१७॥ज्युवेलातपंच
रंगीतणो ॥राज्ञ अचरत पाम्योघणो ॥रंगज्युवेजती
शेंअनुप ॥ज्ञेईहृदयामांवीमारीलुप ॥१८॥लरेको
लीओआंणीवाहाल ॥ तेहेनो मुजमांअेकसवाद ॥
जमेको लीओरंगवीशेश ॥मुजमांस्वादआवेछे अेक ॥
॥१९॥श्यामस्वेतकशुंजीजाजे ॥मुजमांजेकरजमीजे
आजे ॥हाथमांमात्रदीठानुं दुःज ॥गतेगणीनवमोहोलुं
मुज ॥२०॥देजतांमांशोलाछे घणी ॥मुजमांकेमआजेते

तणी ॥ राज्यमां लक्षण जत्रीश ॥ हुं छंडा मांनव आणी रीश
॥ २१ ॥ सभग्ने शीजामण छे एह ॥ लागो मन तणो संदे
ह ॥ ज्ञान हतुं ते सरवे जोगें ॥ युवतीनी शांमुं तो ज्ञेगें
॥ २२ ॥ कामनी कें हे अेनो करोडी पाओ ॥ शजे मन कार्यो हो
यराओ ॥ मंन मांहे वीचारी जुध ॥ घोली घेनन्नुं दोहुं दुध ॥
॥ २३ ॥ कादी राती घेन काजरी ॥ मुकां दुधनां प्याला लरी ॥
विविध प्रकारें कर्या विवेक ॥ सवाद दुधनो सरवें अेक ॥ २४ ॥
पांम्यो शीजामण सघली तेह ॥ लागो मनतणो संदेह ॥ अ
रधुं मन पोपटथी पड्युं ॥ अरधुं नारी गुणथी गड्युं ॥ २५ ॥ उ
ठ्यो लोज्जन संपुरण करी ॥ आपुं जीकुं शुल सुंदरी ॥ अमुलज
अंगुठी नेह ॥ पदमनी कर शोंपी तेह ॥ २६ ॥ मन मां आण्यो
जीन्ने मरम ॥ ईश्वरें जकुनो राख्यो धरम ॥ करी प्रणाम
ते पाछो वल्यो ॥ प्रतीहारने नई महीपती मल्यो ॥ २७ ॥
ऊघाडरे मंदीर ताहेरां ॥ कुंडल आप पाछुं माहेरां ॥ ते प्रती
हारें कहुं वचन ॥ शांभल होईडां रांजन ॥ २८ ॥ रातवादी मो
होटो छे राओ ॥ लाहारी शोल्ला करी न बन्नओ ॥ ॥
दोहोरा ॥ ॥ कें हे प्रतीहार शुणो नरपती ॥ केंहे वा-
ओ छो चतुर सुजाण ॥ राघला काहापण तुन्न मां ॥ कांहां
जोंलो थई अजांण ॥ ९ ॥ आपी कुंडल तमो गया ॥ मंदीर
माहारा मोज्जर ॥ पाछुं मागो छो वली ॥ ते कांहानो वेहवार

॥२॥ जे कांमे कुंडल आपीआं ॥ करो घर परवेश ॥ तेकांम कु
रावीन आवीओ ॥ माटें कुंडल लेश ॥३॥   ॥ थोपाछे
॥   ॥ कें मतीसार शांमल तरां नना ॥ मुन आगल अ
न्याय नहीं थाओ ॥ जोवुं अजोवुं करशो तमो ॥ तो कुंडल
पाछुं आपशुं अमो ॥१॥ वली कहुं जीनुं द्रष्टांत ॥ ने रा-
नन छो जे कांत ॥ नर पशुने तरशा थछे ॥ गालां ढोर अह
घेडन छे ॥२॥ कोछे पीओने कोछे नां पीओ ॥ कोशी पीआवी
लरीलीओ ॥ घेनु हांकी गोवालीओ नअे ॥ कोछे जेशे कोछे
तरशु जाओ ॥३॥ ते हमां गोवाल नो शो वांक ॥ ले यराछे ते
आडे आंक ॥ गांम नमाडे कोई पेर ॥ देअनो तरे घेरे घेर
॥४॥ कोछे नाअंगमां होअे दुःख ॥ कोछे कनें नवलागे लुख
॥ तेमां नमाडनारो शुं करे ॥ चतुर होअ ते मनमां धरे ॥५॥ जे
तरवा थवाने आपीआं ॥ गुणवंत करीने थापीआं ॥ पकतर रा
ज के जमणुं वाव ॥ पठे आ परमांणे माहारे लाव ॥६॥ ली-
धा हाथीने घोडा ठाम ॥ पतीत ने छेने आपां दाम ॥ गंली
आंधाअे के मोहोतें मरे ॥ तेमां वेचनारो शुं करे ॥७॥ रा-
जेंयाकर मन छे इच्छा धरी ॥ रहो हाथ पोतानें करी ॥ जेशा
डी मेलेके हेअे काम ॥ मारा थया पछी ले दाम ॥८॥ ग्रहस्त
तणे घेर आवो पुत्र ॥ शोलावुं अधुं घर सुत्र ॥ वधामणी
अेन छे जोलन कहो ॥ पांमो दांमनें नेहालन थओ ॥ ९॥

राजकदैवडतेनेंथाग्जेछे।।पाछुंलेवानेंडोएगजेछे।।वेहे
वीशालीग्जोवीहीवाडरे।।वरशेडेकन्यानेमले।।१०।।डरे
जलजतडेलुजेमरे।।तेहेमांवेहेवीशालीग्जोशुंडरे।।जा
पेशमरधीमुंडीघणी।।थग्जोपुत्रशरयेनोघणी।।११।।पा
रमोजुगटुंहुरोशरवा।।घरजारशहीतजोग्जेदरवा।।ते-
मांशुंडरेमानेंजाप।।गींधुंडरमडुंवरनुंग्जाप।।१२।।नाह
नोपुत्रमुडेंनीशाल।।गुरुग्जेंलणाव्योग्जाणीवाहाल।।
जतरीशलक्षणोडीधो घणो।।संगथग्जोपछेगुणडात
णो।।१४।।वीशरीवीद्याग्जाडेग्जांड।।तेमांलणावनार
नोशोवांड।।ग्जेहेवांडीतडलाजडरो।।डुंतमग्जाग
लजेहुडरजेड।।१५।।हुंजणुंशोडांमेगग्जा।।शरोग्जर
थडेग्जमथारहा।।तेवातनोहुंनहीनभान।।हुंजेहेरडुं
माहारेठाम।।१६।।गींघाडीनेंजवाहैगीं।।तेटलामाटे
डुंडललेगीं।।राजुंजाहार तोपाछांडरो।।जीनेदाहाडे
जणोतेडरो।।१७।।मेंतोंमाहारोघरमंमुडीग्जो।।
डुंडलनेलोलेंमुडीग्जो।।तेडुंडलडेमग्जापुंजग्जे।।
घेरजग्जोसमजनेंराग्जे।।१८।।तमेनहींडरीगींहोग्जे
डुंडुंडरम।।तोग्जागलजतांरेहेशेतमारोधरम।।लरे
शतनेंजुडेपाप।।तेनीवेदपुराणेंछाप।।१९।।गीपलुंरा
जनेंमनवाहाल।।डुंडलगीपरग्जापीशेजाल।।शाज

शाकुंते रडी पेर ॥ महीपती आवो पोताने घेर ॥१०॥
समजे पोते पुरुष पुराण ॥ जीभ कोहोने न कुं भण ॥
राजा पोपट त्रीजी नार ॥ थोथो अेडजंणे प्रतीहार ॥११॥
अेवात अेटलेथी रही ॥ हवे परधाननी तेशी गत थई ॥
कवीकेहे हुं कांई न वलकुं ॥ प्रभु प्रतापे आगल कहुं ॥१२॥
॥ ॥ दोहेरो ॥ ॥ पक्ष पंथ पुरण थअ ॥ आवो
वहीलो थिन परधान ॥ महीपतीअे दीधां जकु मान ॥१॥
आपो घोडा अतिभला ॥ तोरी अने आतत जर शुं ॥ हरजे
शरवनुं मन ॥ वजर वाश पधारीअे ॥ कुडम करो राज
न ॥२॥ मलपतो मोहोले आवीओ ॥ प्रतीहारें दीधां
मान ॥ कुंडलजे नवकोटीनां ॥ दीगंते हेने दान ॥३॥ शा
ल दीठी सवालाजनी ॥ ने जोढी प्रतीहार ॥ दवे जलाणो
ते देजतां ॥ लअलीत थओ घन घोर ॥४॥ ॥ चो
पाई ॥ ॥ प्रतीहार उपर कीधी रीश ॥ लभर आपे
थद्यवुं शीश ॥ मे शो पुं हतुं तुजने काम ॥ केम शुनो मुको
ते ठांम ॥ पापी कोण आवुं ने कोण जगवी ॥ तोले मन वश
थवीं ॥ साचुं जोलने केहे वात ॥ नहींतो ताहारी करीशुं घा
त ॥५॥ प्रतीहार तुं अे छे काम ॥ शुनो पलनां मुके ठाम ॥ अ
रे पापी तुं कां हां रे ॥ अेम कहीने क्रोध न करो ॥६॥ प्रतीहार
केहे शुंण वडा वजर ॥ आप हृदयमां राजो धीर ॥ जुठासा

थे दचो ताहेरो ।। तलमात्र वांक नथी माहेरो ।। ४ ।। ने
दीवशना गआ छो गाम ।। शुं नो नथी मुको मे ठाम ।। शे
कमांणशे नही न्मे कोजे ।। आपशे न वीचारी ने जे
।। ५ ।। पण ने मते नवचाले तमो ।। तेने केम वारीशकी
जे जमो ।। जेम ने लखुं होय ते थाजे ।। मुकुं दाम तो
महारो न्मे ।। ६ ।। तस्कर होये ता भगट केम करे ।। घ
रमां नर्छने जुणे घरे ।। छोडमां ते केम शमाणी ।। तम
आगल चुगली केम जाणी ।। ७ ।। चुगल रूपी कुंडलने
शाल ।। समनजे मनमां नेर्छेमाल ।। मे न्मणयुं कुपा
मीशवाहाल ।। वधामणी नापाम्यो गाल ।। ८ ।। प्रती
हार तणां वचन शांभली ।। प्रधान रहो मन मांहे जली
।। ।। दोहोरो ।। ।। राजी रीश दइ आवीशे
।। आव्यो मंदीर मांहे ।। पोपट पदमनी जेनरणा ।। वा
ट नुवे छे तांहे ।। १ ।। वैलो वचन तांहां नीरजीजो ।। क
तांत सरीजो काल ।। रीशे लभर चडावीणी ।। अती
रालडो वीकराल ।। २ ।। पोपट पदमनी समज्यां ।।
नर्छ पगे नमाव्युं शीश ।। जेम कुशल छे आपणे ।। छो
डो हृदे मांथी रीश ।। ३ ।। केहे पोपट अवमे नथी ।। रजे
को मन न्मम ।। ताहारा पुन्य प्रतापथी ।। र्छश्वरे रा-
ख्यो धरम ।। ४ ।। परणां मडकरीने पदमनी ।। जोली

पतीनी शाथ ॥ वीरी राज्ञ नंदनी ॥ ते दीठी नमणे
हाथ ॥५॥ जगनी राल अदडी हती ॥ तेमां रेडुं घृत
॥ राल जगनी गंध उललां ॥ लडको थईने ऊठो तर
त ॥६॥ नव जाए नवन तपीए ॥ नहीं नीश्चानो ला
ग ॥ एके वात ऊकले नहीं ॥ ने पडो हृदय मांडाघ ॥
॥७॥ ते टाळो नही टळ्यो ॥ पड्यो डाघ नेम वात ॥ नेम
अक्षर छंहीतणा ॥ नेमजी जुं नेम लात ॥ ॥
चोपाई ॥ ॥ कहे छे शुक नामीने शीश ॥ तन्ने
राए हृदेथी रीश ॥ समजो मनमां आणी पेर ॥ नथी
जापण लागु तम घेर ॥१॥ ते वातें प्रत्यग नाकरी ॥ दे
ऊंचा थाशत वायो घरी ॥ प्रथम वात वीती ते मांडीने
कही ॥ वीशतारीने कही ते शही ॥२॥ ईश्वरे राज्युं
छे आप ॥ मुकुं जो ले तेने जशे पाप ॥ समज्यो च-
तुर जकु रीत ॥ कहे पाए जोडी जकु भीत ॥३॥ नर
थई आव्यो ते नन्न दथयो ॥ पशाली आपी मंदीरग
यो ॥ कही जेहेन मुज आणी व्हाल ॥ आपी वीटी-
आपी शाल ॥४॥ ते वातनो सुरन शाजीओ ॥ सती
नो धरम राखें राजीओ ॥ साची वात कहुं तम साथ ॥
जो होतो जगनी मां घालुं हाथ ॥५॥ पदमनी पोपटें
हाजर लेद ॥ तेणे तो नन्न मुक्यो जेह ॥ नेम नेम जे-

जण वातो करे ॥ तेम तेम रोश घणेरो धरे ॥ ८ ॥ एने-
मारे केकुं भरे ॥ त्यारे दुःख हृदे केम धरे ॥ एने मारे
तो कोपे राए ॥ परधान पणुं तो मारुं जाए ॥ ९ ॥ ह
लवे हलवे वेर लेईशुं ॥ राजाने घणुं दुःख देईशुं ॥ ए
वो मनमां राख्यो क्रोध ॥ माने नहीं कोईनो प्रतीबोध
॥ १० ॥ सुरज पोपट गुणहीन सुंढा ॥ शुं मुजें बोले छे मुं
ढा ॥ मुजने काढी मुक्यो जेह ना ॥ ते दाडे में वर्त्युं मन ॥
११ ॥ कान्ने शांभली ताहरी वात ॥ आपी कुडलने आ
घोरात ॥ काम न हलरीने ली देह ॥ दृष्टे पडी केम मुके ए
ह ॥ १२ ॥ त्यारे आपनी वातो घणी ॥ तेतो मुजने केहे-
वा तणी ॥ सुरज राणी एक्कीत्यो राए ॥ तेना गुण मु
ज आगल गाए ॥ १३ ॥ स्त्री चरित्र न जाणो त-
मो ॥ तेका पण केम मानुं अमो ॥ हुं अस्त्री चरित्र ल
णो छुं घणुं ॥ एणुं चेहेन चतुराई तणुं ॥ १४ ॥ कोई क
ही थई कुडी नव थाए ॥ शुरी थईने बोले काए ॥ शां मंत्र
ती ज्ञा आकी करे ॥ देहजा धो अग्नी मां धरे ॥ १५ ॥ वली
दुजणी थईने रोए ॥ एले लव पोतानो जोए ॥ कोटी
लाज करे कीपाए ॥ ते आपनु कीन व थाए ॥ त्यां मनी
नेह माने लर थारं ॥ गुणवंत एनें नाम गुमार ॥ १६ ॥
॥ दोहोरो ॥ ॥ प्रतीज्ञा मानुं नही ॥ जेजे

लेतेजोल ॥ जेमलीलोढाउपरे ॥ पटोलेपडीगांठ ॥५॥
तेमअक्षर छठीतणा ॥ तेमजीजुंतेमलात ॥ अनेउपा
यतंमेकरो ॥ जेमपथरउपरनीर ॥ २ ॥ संदेहटलेनही मा
हेरो ॥ हुंदृढ करीराखुंधीर ॥ अेपाणीजेमगनहीथडो ॥-
शोमणजालशोकाष्टा ॥३॥ ईश्वर आंण मानुंनही ॥ प
डीहठैडे तेमगांठ ॥ पडीलात छूटे नही ॥ अस्त्रीथि
रिअनाठगा ॥४॥ छोडीपण छुटे नही ॥ अेमपडीहृदे
मा आंट ॥ ॥ थोपाई ॥ ॥ अरातरीना
शमवशाणीनी भीत ॥ दुततशाधुं लगनीरीत ॥ ओरमा-
ईनुंहेतगुणडानीभीत ॥ दुःजमांदुःजलेवधेनीत ॥५॥ म
दपानडाहोडागपवीत्र ॥ वशीअर अमृतराजमीत्र ॥
स्वदेहओलगपालगपुत्र ॥ ईछेस्वरगपांमेउपशोत्नु
त ॥ २ ॥ शोनीशालंलीक्षककुशोलोग ॥ नागरनेहजती
नोजेग ॥ नरनीनतलंपटनोजोल ॥ अस्त्रीनाशामझे
गरनाजोतग ॥३॥ मुतमलणनपुंसकनुंनुर ॥ वेरीवीशवा
डंगनोक्रुर ॥ वीअहीमतकणजीकुलरूप ॥ गराधोआरो
लीक्षकलुप ॥४॥ नितोलीनारीनातरांनुं पुन ॥ जेगीनुं
गाणुंनापीकनुं मुंन ॥ कवीशाथोलोलोननलाट ॥ वास
दवेशानेंवंगठाठा ॥५॥ थुगलशाथोनें थोरनुं पीत ॥ ज
सुर आथारी रजजुतशुंभीत ॥ जेटलांवानां मानेरहु

॥ मुरज महीपतीकहीयेतेह॥६॥ शुकहेहअेशायुंकुं
॥ लंक्षणअनेतांमांमेलकुं॥ कुनहीकुंपक्षीनीअनत॥मा
हारीशाथीमांनोवात॥७॥ अधीकरान्नोशोवीशवा
स॥ कुंडल लजेहठेकंशाथ॥ ॥थोपाठे॥ ॥
सरवस्वरजुंनथीतांहांठेअे॥कुंकुपटंतरोतेतुंअनेअे॥ अेक
शंजनदीमांपडो॥ जीअनेदक्षणवंतशीवच्यडो॥५॥ अेक
छीपशंजलासंभतुल्य॥ जीजमांमोतीअमुल्य॥ अेक
पथ्थरदेवलपुन्नअे॥ जीअनेपरीअटशालाथाअे॥२॥ अे
कडवीपाजंडलणे॥ जीअनेगुणहरीनागणे॥ अेकमणीक
रोडेकाम॥ जीअनेमणीघोडकेदाम॥७॥ अेकनारीहोअेशं
जणी॥ जीअेपदमनीनेंशीअंमणी॥ अेकशुंतयडीकुल
तरे॥ जीअनेपुत्रकुलशंघारे॥७॥ अेकवीप्रतेजेतीकरे॥ जी
अनेचारवेदओचरे॥ अेककाष्टतणाछेघणां॥ जीअनंजाव
नचंदनतणां॥५॥ अेकनीरसरोवरतीर॥ जीअनुंगंगाके
रेंनीर॥ अेकजंघुदुरजलदवाल॥ जीअनेतेजेशेसुज
पाल॥६॥ अेकशुनशवाछेअेशेर॥ जीअनुंजेशेमोंघुमेर
॥ अेकतलघांणीअेपीलाअे॥ जीअनेशीवशांमीपुन्न
अे॥७॥ अेकगहावोडरकुंगेकेदवाअे॥ जीतेनमणेलो
नंनथाअे॥ अेकअग्नीपरहोमहोमाअे॥ जीअनेठाम
अनुठानोअनअे॥८॥ अेकघोरीतेहलनेंहले॥ जीअनेरा

नदरजारेरेहे॥एकनेंवांहांणतणोवेपार॥जीव्नेशीरणी
पाडेलार॥९॥एकतोनागरवेलनुंपान॥जीव्नुंतोव्नर
थगडेरान॥एकतोअमरतफुलशीणगार॥जीव्नेजलजो
लनोहार॥१०॥एकनारीस्वांमीशुंमली॥जीव्नुंअर
जीव्नशुंहली॥एकघेरघेरलीजेएडलां॥जीव्नेसेअ
थणांघोडलां॥११॥एकनेगांमपोतानुंअरजे॥जीव्नेरा
जेमथवीपतीथाअे॥एकतुंजीव्नेगीतलीसाकरे॥जीव्
व्नरालदरजारेंगीअरे॥१२॥एकलोढुंशोनपछेशोघणुं
॥जीव्नुंअमुलजशामशोनतणुं॥एकवस्तुहोडेगल
॥जीव्वस्तुअमुलजघन॥१३॥एककुशहाडेरंधां
न॥जीव्नुंस्वादीष्टरेकुअंन॥एकजनपरमारथकरे॥
जीव्नेमाणलोकोनाहरे॥१४॥एकएकादशव्रतआपे
शीज॥जीव्नेघेरघेरमांगेलीज॥एकहस्तीउपरथ
ढे॥जीव्नेजणचणपाअेरडचडे॥१५॥एकशाहाशात
रनवीनीतेंलणे॥जीव्नेतुतोपेहेलोस्वरलणे॥एक
थाकोहोतोकुंअनेक॥ओ्नेमनमांकरीवीवेक॥१६॥ना
मएकपणगुणछेघणा॥एकराअेजीरनकतणा॥
॥१७॥ पदहोरो॥ ॥केहेपरधांनतुंशुंकरे॥ए
तलमांनहींतेल॥आहारेंमनमानेनही॥तुंमीथ्यालवा
रीमेल॥१॥अपरहरीपोतेंपदमनी॥तेगई्छेपोतानेंपीहेर

॥ अनेक दीवस अेम वही गआ ॥ पण कोई न जांणे पेर
प ॥४॥ राजा तो लोलवाई गओ ॥ चकर तणे मन वेरा
हर दे वैरन थापीओ ॥ राज्य हृदयामां के देर ॥ ३ ॥ अने
क परश अेम वही गयुं ॥ थओ राअेनें जांणुं ॥ सुकना
टे अेणे पर करी ॥ पितु रां चितुर सुजांण ॥ [illegible]
घणुं प्रीछवो ॥ वेलो चिन परधान ॥ हेल हे जाके जती घणुं
॥ देल री सलामां मांन ॥ ५ ॥ तेणे तो मान्युं नहीं ॥ तेकी
नही धेर नार ॥ अेक दीवस नंद राअे ॥ ओ ॥ कीधो मन वीचा
र ॥ ६ ॥ अजे परधान जेनी शरा ॥ रमवा शुल शीकार ॥ शो
न शाथें कोई नही ॥ परधान राअे कुंमार ॥ ७ ॥ आरमीशी
कार पाछा फेरा ॥ नयनावती सुलगांमा ॥ तांहां जेन कुम
ल शावे हेवा रीओ ॥ आव्या तेणे ठाम ॥ ८ ॥ ते शाशारोप
रधांनजो ॥ आवी लागो पाअे ॥ आदर लाव अ दकोड
रो ॥ अकु विधी अे देठमांन ॥ ९ ॥ धन गाम धन गो
दरे ॥ धंन आन नो दीश ॥ धंन राअे प्रधान पधारीआ
॥ प्रसंन थयो मुन नें ठेश ॥ १० ॥ ढाल्यो पाट कनक तणो
॥ वेरां पुष्प थो पाश ॥ कुंकुम छांटा देवडावीआ ॥ रंग मो
होल अवाश ॥ ११ ॥ तरीआं तोरण जांधीआं ॥ मोतीअे
पुराव्या चोक ॥ दुधें ओ मर घोव डावीआ ॥ अनवाला
जकुगोज ॥ १२ ॥ चंदन करी अरगजा ॥ मर्दन कर्द शा-

रीरना नाहावा कारणुं मुक्युं नीर ॥ फुलेल अंगे शारीआं
॥ उत्तम गंगोदक नीर ॥१३॥ लावतां भोजन कराविआं
॥ बीवीध मेवा पकवान ॥ मुखवाश लवींग अेलची ॥ बी
डले जाशे कपांन ॥१४॥ भोजन करीनें ऊठीआ ॥ ढा-
लो ढोलीओ अेकांत ॥ आण्यां पाशा शोगठां ॥ लागवा
मननी भ्रांत ॥१५॥ वेहेवारीओ करे चाकरी ॥ दीपक अ
स्त्रीनें हाथ ॥ राज परधान नांहां जकु छे ॥ अन्य नहीं को
साथ ॥१६॥ वात काहाडी रमवा तणी ॥ विपरीत बात वी-
चार ॥ चार वीना रमवुं कशुं ॥ जेनो शो वेहेवार ॥१७॥ रा
ज परधान लीधुं थआ ॥ भेवाशर जी वात ॥ अेक मेरे प
दमनी ॥ भेडे तेहेनो तात ॥१८॥ चारे पास चतुर छे ॥ भे
वाशर जी वात ॥ लागी कडपाशा तणी ॥ शकु धरे मन-
मां वाद ॥१९॥ पेहेली वात शाशरो केहे ॥ लागवा म
ननो भेद ॥ हवे पोजारं पडे नेहना ॥ केहेते शात शा थी
होअे ॥२०॥ न पडे अमुठ अंगवो ॥ तेनो जे दन करशो को
अे ॥ अेम कहीनें ढालीआ ॥ अन्यो अन्य पासाअे ॥
चंचमांठ अच्चर जाणीआ ॥ सत्य साक्षी केहेवाअे ॥२१॥
गंगोदक नीर मलन शुं ॥ सदा पवित्र ने सार ॥ तेवुं कुल-
होअ माहेरें ॥ तो पड पाशा पोजार ॥२२॥ ॥ राज
ऊवाच ॥ ॥ हरागओ शारो चरवीजे ॥ दीठुं अमरत

सार॥पीधावीनापाछोवल्यो॥तोपडपाशापोजार
॥५॥ ॥पद्मनीउवाच॥ ॥शीदमुछलो
रणमाली॥ढडपीधनसनीनार॥अवगअेपरहाथनअ-
शी॥तोपडपाशापोजार॥६॥ ॥चोपाई॥ ॥
पडापोजारनेहरजांनएत्रण॥परडीनांज्याशरवेतेण
शा॥जरापडातेहनांपोजार॥चेहेवारीआनेहाथेचडा॥
तेनातरतपोजारनपडा॥१॥ढालाराअेनेत्रीजनार॥
जकुवीधथीपरद्यापोजार॥चोथीवारनांज्यापरथाल॥
नपडापोजारउतरीउभान॥२॥हशीपडमाहोमांहे
साथ॥परस्परेतालीदर्छेहाथ॥ताहारेचजरवाणी
जोलीओ॥मनतणोपडहोजोलीओ॥३॥जीजवार
नाजोलपडे॥माहारेमनअचरतअडे॥अेकवारपा
घरेंआवेशोअे॥तेसाथुंनचमानेंकोअेत॥४॥ताहारे
शशरोजोल्योवांण॥सांभलोसरवेचतुरसुजाण॥
शामोईश्वरपुरेशाज॥नांजोवारहजरोलाज॥५॥
उनांतेलटाढांडरे॥दुःजपडेमांणशनेंतेहरे॥अेमड
हीहशाशाथमां॥लीधापाशाशशरेहाथमां॥६॥
॥दोहरो॥ ॥शेठउवाच॥ ॥आंजेआंज
नउतरे॥डेलांदलीधार॥अराशवाशछोडेनहीं॥
तोपडपाशापोजार॥ ॥राजउवाच॥ ॥

महापरशाद्रम्नणी देयनो ॥ गओपुनन कुरबातेजर ॥
दरशनपणपरशननही ॥ तोपंडपाशापोजार ॥ ॥
परधानगीवाथि ॥ ॥ शाभाशेनेशांथिरो ॥ भुदहेजी
नें पेहेलो ओपेशेनही ॥ तो पड पाशापोजार ॥ ॥
पदमनीगीवाथि ॥ ॥ तेकनशहेतांनणो ॥ शुरो
नशोहेमार ॥ कुवचनसतीशोहे नहीं ॥ तो पडपाशापो-
जार ॥ ॥ थोपाइ ॥ ॥ शशरोराम्नत्रीजी
नार ॥ त्रणलणतणा पडापोजार ॥ नपजपरधानना-
आंजोथओ ॥ क्षणुंअेकरहीनें जोलन कहो ॥ त्रीजीवार
पडपोजार ॥ तोकुवातमानुंनीरधार ॥ ॥ दोहरो ॥
॥ ॥ शेठगीवाथि ॥ ॥ सीताशामी नहीशुंदरी ॥
दीधाधरभवीथार ॥ शोनेशाभअडनहीं ॥ तोपडपाशा
पोजार ॥ ॥ राज्नगीवाथि ॥ अभरतपीरभुथा
लमां ॥ आपेंडरवा आहार ॥ दीठुंपणंथाय्जुंनही ॥ तो
पडपाशापोजार ॥ ॥ पदमनीगीवाथि ॥ ॥
ईश्वरजेलीशरयनो ॥ नोधारानो आधार ॥ सतराजे
सतीतणुं ॥ तोपडपाशापोजार ॥ ॥ परधानगी
वाथि ॥ ॥ भीनी आगल पथ्थर रेहे ॥ अग्नी आगल
घनसार ॥ लुण्या आगललोलन रेहे ॥ तो पडपाशा-
पोजार ॥ ॥ चोपाइ ॥ ॥ पडाजार हुंजांनणु

त्रण ॥ वज्ररचातशंलतावेडरण ॥ वेदवथेनडेहेवाञ्जे
थार ॥ तोतेवातेमानुंनीरधार ॥१॥ शशरोहरजोततक्ष
णलीध ॥ नांज्यादावडरीनेशीध ॥ राजुंशतने देयत-
णुं ॥ त्रणतेमनमांहरजांघणुं ॥२॥ ॥ दोहरो ॥ ॥
शेठवीवाथ ॥ ॥ शतेंजांधीमेदनी ॥ शतेंजांधो
संसार ॥ न्नेशतहोञ्जे आदीवशे ॥ तोपडपाशापोजा
र ॥ ॥ रान्नवीवाथ ॥ ॥ रतनञ्जमुलडशो-
लाधणी ॥ सोलेंगञ्जोतेठार ॥ दीकुंपणलीधुंनही ॥ तो
पडपाशांप्रोजार ॥ ॥ पदमनीवीवाथ ॥ ॥
शतथुडेन्नेशाधवी ॥ तोधशनञ्जीसेलार ॥ तेगुण-
होञ्जेमुन्नमां ॥ तोपडपाशापोजार ॥ ॥ वज्र
वीवाथ ॥ ॥ आरणआगल आरशीरहे ॥ ठेंडु
आगलअंधडार ॥ न्नरआगलन्नुवतीरहे ॥ तोपड
पाशापोजार ॥ ॥ थोपाई ॥ ॥ पडाजारन्न
णत्रणतणा ॥ नपडापरधाननांजाधणा ॥ वज्रञ्जप
मानथञ्जोजकुपेर ॥ तेणेराजुंहदयामांञ्जेर ॥ ठशीधा
त रदेशाही ॥ पंथमांलुंडोडेहेशकु ॥ मनमांजेदपांमेछे
जकु ॥ पंथभ्रमांणडरेछेजरे ॥ जाडीशरवेन्नुंकुंताहरे ॥
॥२॥ पंथिडेहेतेनधडरे ॥ तेभ्रुकीतपोतानुंहरे ॥ ञ्जेड
वारशकुनांजोञ्जाप ॥ देरीजोञ्जेतेनेशीरपाप ॥३॥

पंथवारथीपाछोन्नजे॥तेकहीवारकुडोकेहेवाजे॥जे वांवाजेकशुणीकरण॥हरजापेलात्रंणेनण॥३॥ ॥ दोहरो॥ ॥शोरठीवाथी॥ ॥अहल्यातारानें द्रुपदी॥सतीसीतानेंमंदोदरीसार॥तेथुंकुलहोजेमाहेरें ॥तोपडपाशापोजार॥ ॥राग्नणीवाथी॥ ॥ अमरतपीनेंणीपनोशोलातणोनहीपार॥तेहनेजडया लालथिकरी॥तोपडपाशांपोजार॥ ॥परधानणीवाथी ॥ ॥अहीमुजआलीतनवरहे॥ओरआगललंडार ॥डानीआगलडामनीरेहे॥तोपडपाशापोजार॥ ॥ थोपाई॥ ॥नंधानडरथओकुपेर॥तेणेहदया मांराज्यंकेर॥कशीघातहदयेंसही॥नारीचेरसेहेवा जेनाही॥१॥डोईनेंमुजेनवकेहेवाजे॥परंतरेपारजी- व्यजे॥हसनेरमतेवीतीरात॥पोहोरटोनेथजोप्र- लात॥२॥प्रधाननुंनवमान्युंचीत्त॥जश्यपडीनेंथाल्यो चीत॥वीनतानेकरीवाजहो॥काजामांराज्योकाजेहो ॥३॥जेमडहीथाल्योपरधान॥सतीवथननवशुणु डान॥महारानडवनमांन्नजे॥नथीजीन्नेकोईशाथे- शाकजे॥४॥सुंदरवावनेंशीतलनीर॥कडाडथंपालुं तेनेतीर॥नर्छणीतरीआतेहेनीछांजे॥रान्ननलपी वापेठेतेमांहे॥५॥पीधुंनीरनेंशातायई॥लज्योहो-

हेरोंलींतें न्छ॥ ॥ दोहरो ॥ ॥ हणे घाघश
हुन्लवनें ॥ माश आहारी ऊहेवान्जे ॥न्दबीशवाशआ
ऐंशकु ॥ आपजय्थांनवजाओ ॥१॥ ओमलजीपा-
छोवलो ॥ आव्योनलथीजाहार ॥पछे प्रधानपीवा
गओ ॥ तेऐंहीठेलींत मोल्नर ॥२॥ मांहे अक्षरओ
ड जीन्ने घणु ॥ पोतें लजीओ अंड ॥ आपेंडाहापणशुंडरे
॥परनीडहाडेचंड ॥३॥ प्रती ऊीत्तर पोतें लज्यो ॥ शुन्ने-
न्ने हवी पेहेर ॥ शाथो होयतोशानें परवरे ॥ डपरडरीमु
नघेर ॥४॥ लुजांनें मन लावशो ॥ अनाथनीशीआ
श ॥ न्नरने मनशी दाउरी ॥ पणशोमाहाजेहेननीशाथ
॥५॥ जील्वार नलमांगओ ॥ रीओ तवरानंन ॥ अ
क्षर वांचीपेरधानना ॥ पोतें लजीओ लेज ॥६॥ जाटो
आणेजरजरो ॥ दुजनां घरतोरेज ॥ गलेंन्हचशअंडुश
नें ॥ नारीनें वशशरंम ॥७॥ अरणयशा नरन्नदछे
॥ तेम राजनें वशधरम ॥ ॥ चोपाई ॥ ॥
ओमलजी आवोरानंन ॥ पछीनलपीवा पेठो परधान ॥
तेवांचीऊीतर आपेलजो ॥ क्रोधघणोशेमनमांराजो ॥
॥ ॥ दोहोरो ॥ ॥ मांहेतरशोल्नओतलावमां
॥ देजीअमरततोओ ॥ न्नेओतरश छीपेनही ॥ पाछोन
वलेडोओ ॥ ॥ चोपाई ॥ ॥ ओमलजीनें आ-

व्योजाहार॥पछेराजगओतेगार॥वांच्याअक्षरंये
त्योन्यीत॥ढोपडरीनेंलज्युंडवीत॥ ॥दोहरो॥ ॥
घेरजेठांमोतीनवहोरीए॥नेपरमांणेडरीए जडुपेहेर
॥तेडजुलनेजोरीडरे॥नेगरनेनएघेर॥ ॥थो
पाई॥ ॥ओहेवुंडहीजाहेर आवीओ॥जारइ
देमांअघीडलावीओ॥वलीराएलज्यो जेडमरम॥
राजवाशामाडेरीशारंम॥ ॥दोहरो॥ ॥नी
थीरथतेनवडरे॥नेमोहोटोडेहेवाए॥शोतांघणनने-
शींहडरें॥तोहेतरणनवजाए॥ ॥थोपाई॥ ॥
वलीपरघानेंवांचीठीं॥अदकुंवेर दीलमांशांचीठीं॥वली
लज्युंदील आंणीदुःज॥नेमुननेंठपनवें शुज॥ ॥
दोहरो॥ ॥हेतशुंचीजनांपीछए॥डोईअम
रतनाजाए॥पेटे पाली न मारीए॥वेलातेचीरक्षा
एं॥५॥ ते वांचीराजलजे॥छेलो अक्षर अंड॥
आपेडाहापणशुंडरो॥परनोढाढोयंड॥२॥डाहापण
मनमांनवगणे॥नेमांमडोहोडेचांड॥ मुरजतो मा
नेनहीं॥माने चतुर शुजाण॥३॥सत गणींतेनुंशार
चेगणीं॥अेम जोलेवेदपुरांण॥सतआधारे मेदनी॥
सतेदीचाडरशुर॥तेशतजेणे मुडींगीं॥तेनें हत्यापुर
॥३॥राजीभीतपटंतरे॥तेवारेवेहेयार॥तेहेनोप

डहोलांगीओ ॥ एम लज्युं तेशर ॥५॥ ते वक्तरें वांधी
ऊं ॥ लजीओ छेलो लेद ॥ अल्प जापडुं शुंडरे ॥ अशी
हशुं राजेजेद ॥ ६॥ शतशील डाहापणगजं ॥ गधी मम
तानीननांम ॥ सत्ये पांणी वेहेतुं गणं ॥ म्हारे भगटोडांम
॥७॥ नात नतनो लक्ष नहीं ॥ गोत्र नही गुण ग्नांन ॥ रा
मनें भजनो लज नही ॥ म्हारें भगटोडांम ॥८॥ अ
लजांमणी आजी भेदनी ॥ अलजांमणो श्रीपती श्यां
म ॥ अलजांमणो आप आतमा ॥ म्हारे भगटोडांम
॥९॥ शुज नही शुतां शोहेनडी ॥ शुज नही आठे जांम ॥ न
लोंनन नीस्वा नही ॥ म्रे भगटोडांम ॥१०॥ गमे नही
घर मेडीओ ॥ गमे नही घर हुल धाम ॥ गमे नही वात
वीदीआतणी ॥ म्रे भगटोडाम ॥११॥ ॥ थो-
पाईं॥ ॥ जेहेवां लज्यां परधांनें वरत ॥ तेरा म्हें
वांच्युं तरत ॥ डोईं डोईंनें मुजे नवडेहे ॥ लजी परंतरे छां
नोरेहे ॥१॥ राम्हे डेहेलजुं जेडवार ॥ म्हे मुरज मुडे अ-
हंडार ॥ ॥ दोहरो ॥ ॥ डमल नल मांनी
तेरेहे ॥ नीमजनां लेहे नीर ॥ डामन लेद तेहने ॥ नेहे
नुं शुध शरीर ॥१॥ जलने थीगट अडे नही ॥ शोनेन
ही अडे शांम ॥ गुणने अवगुण नवअडे ॥ गंनानीनें न-
वअडे डांम ॥२॥ नारीने अगनी नवअडे ॥ दुष्ट हर दन

हीरांम ॥लोलने लालअडे नही ॥ नवग्यानीनेंअडेकाम ॥७॥ल्मनेक्रमअडेमही ॥ शंतोषीनेंनवअडेदुःज ॥ल्गने लोगअडे नही ॥ रोगीनें नवअडे शुज ॥४॥ अरेण नेंतीमरनवअडे ॥शींहनेंनवअडेस्वाप ॥ तेमशींहनेशी आलअडे नही ॥ परील्मने नवअडेपाप ॥५॥ वेदनेल दअडेनही ॥जतनेंनअडेशत ॥ शाथीनेंन्नुठअडेनही ॥ल्पेपरमेश्वरराजेपत ॥६॥ अगनीजालेशरचेनें ॥पन्गल्वजाल्योनवन्अे ॥ कामज्रीतेशरचनें ॥पणज्ञानी नवज्रीताअे ॥७॥ वाहालापाजडअल्गनें ॥हरीजनने वाहालारांम ॥शतनेवाहालोधरम छे ॥ तेमकामनीवाहा लोकांम ॥ ॥ चोपाई ॥ ॥ राअेलाजीआ व्योजारणे ॥ पतीतपरधानतणेकारणे ॥ ताहारे प्रधानें लाज्योअेकनजोल ॥ जीतारवारान्मनोतोल ॥ ॥ दोहरो ॥ ॥ जीभीआछेशनवज्रीतीओ ॥ज्रीत्यो नहीश्रीरांम ॥ल्माधीजज्रीत्योनही ॥ अेहअल्त छे कां म ॥१॥ज्रीत्योनहीमहामुनीवरे ॥नवज्रीत्योरवीचंद ॥ज्रीत्योनहीव्यासचथीक्षणे ॥ज्रीत्योनहीअेक छेद ॥२॥ ॥ज्रीत्योनहीपंच्यपांडचे ॥ज्रीत्योनहीरावणराअे ॥ज्री त्योनहीन्मेरावरे ॥कामअल्तकेहवाअे ॥७॥ज्रीत्योन हीकोदेवता ॥ज्रीत्योनहीकोईलोक ॥ज्रीत्योकोईकेहे-

कामने ॥ तेतो जाणवो कोडा ॥ ४ ॥ जाणगुंणगणवुं कवी चा
तुरी ॥ शीघ्रसीवात छे शोहेल ॥ काम दहन मन वशीकरण
॥ गगन चढण मुशकेल ॥ ५ ॥ मुरज कीर्ती थोड हे कामने ॥
माने तेहेनां पाप ॥ शीवने हर देले हीरह्यो ॥ काम अजीत
केहेवाजे ॥ ६ ॥ कोई कहो थईने जोलशो ॥ राजी पोतानो
लार ॥ तेहेने लेज्जे ओलजी ॥ मुरजनो शार दार ॥ ७ ॥ पंथ
करण प्रसें अंननी ॥ चीत लंगथओ नेन ॥ चीठी जे कुंथवा
जेनही ॥ तो काम नहीं मेहेलचे हेन ॥ ८ ॥ कांहां नारी
कांहां नरपशुं ॥ वरधने जे जाल ॥ कांहां मुरज कांहां पं
डीत ॥ काम तणो वशकाल ॥ ९ ॥ मनजदाथी मानरे हे ॥
जशांनरथइ आप ॥ जेकांते आराधन रेहे ॥ तेनी वेद
पुराणे छाप ॥ १० ॥ कांहां मंदोदरी कांहां द्रुपदी ॥ अह-
ल्या सीता सरीर ॥ शांखुं आप छे आरे ॥ पण कामने व-
शनी र ॥ ११ ॥ नीर दो शशीर जो शांघदी ॥ शीत चहानो
करनार ॥ काम अर्थे जेडयावी मने ॥ पुछी लेजे पार ॥
॥ १२ ॥ पाराशार पंडीत घणो ॥ नवखंडमां छे नाम ॥
मागी मछगंधा कामनी ॥ तेशुं वरते काम ॥ १३ ॥ छंद्र-
शारजो अधीपती ॥ छंद्राशान शुजधाम ॥ गौतमनां
रीशुं रम्यो ॥ ते करतां नुनकाम ॥ १४ ॥ चतुर चंद्रशारी
जडो ॥ तेहेने रोहीणी सरीजी नार ॥ तेणे जेसपती

नारीलोसवी ॥ ते करतां तुन कांम ॥ ५ ॥ के हेतां पार
न पांमीजे ॥ शी दम कशे पाप ॥ शुं कुकोने मन शीधुं
छे ॥ तेनणे आपो आप ॥ ६ ॥ हवे अक्षर रजेल जो
पडा हाथ थईने आप ॥ मन शा शीं थमानुं हमो ॥ तो ब्र
ह्म हत्यादीक पाप ॥ ७ ॥ ॥ चोपाई ॥ ॥
जेग जे कुजण स्थान करी ॥ हेतप्रीत शुं वातो करी ॥
वीशारी मुकी ते वात ॥ नेहं वधारो मन साक्षात ॥ १ ॥
वीष्णुदास अती रंगनअवाल ॥ जरा थआ मध्यां न-
काल ॥ प्रधान बोले मुख धुं शीश ॥ सुतो राजा तेणे दी-
शा री ॥ नरनी साथ थई अहरे ॥ वजर वी चार करे ता ह
रें ॥ नेह ना हुई कामां छे डाग ॥ आव्यो क्यांहां पामी शुं
लाग ॥ ३ ॥ जरथी दोश मन मां केम गणे ॥ नेगी लोगी
ने केम जने ॥ अरु परं चोपारो नेजे ॥ मन सापर
मलेन ही कीजे ॥ ४ ॥ काहाडी पाली राजी तले ॥ या
ही पाली राने गले ॥ थओ नर अपर मीअन्नण ॥ म
स्यो राजा चतुर शुजाण ॥ पोतानगणी हत्या पोते मं-
न ॥ मुक्यो अश्व छोडीने वन ॥ चाल्यो गीडो लोभी ज
णी ॥ पाप संज्या मन मांन वगणी ॥ ६ ॥ थंपे जे हो ह
तो माली पडी ॥ दीठुं अपीरत नजरे अडी ॥ मन मां हे
पर थर मुंकओ ॥ २ ॥ घली वात त्यांहां जुओ ॥ ७ ॥

नीशांशामे तज्योते ठांम ।। आव्यो वज्जर पोताने गांम ।।
परथम घेर राजने गयो ।। पुछी वातने सांधो थयो ।।८।।
शुताकेजेठा छे राये ।। गयावाळी के छे घर मांहे ।। गया
जेठ गजुनया वल्या ।। पंथ दीवश थया नथी मल्या ।।-
।।९।। मतां वोड अढारे वरण ।। शकुडोने मन प्रगट्यो
शोड ।। आव्यो अचवनथी रडवडो ।। वीशवाराज शकु
डोने पड्यो ।।१०।। रांणीपुत्रे दुःख जकु घरे ।। ने कुरवुं घटे
तेडरे ।। थीतमां थींतावाधी घणी ।। आशा मुकी रा-
जतणी ।।११।। वाट जोतां थया जेड माश ।। मनशा-
शीघथी मुकी आश ।। कांई कुशोड करो मन ताज ।। पछे
पुत्र जे शाड्यो राज ।।१२।। मोहोटो वज्जर नेनाहानो रा-
जे ।। डारत्मार जेम थाल्यो जाजे ।। माली आव्यो पो-
ताने घेर ।। नीरजीते पापनी पेर ।।१३।। शामळीने र
होहृ दयाशाथ ।। वात जशोंपी परने हाथ ।। मोटा ज
नीवातो केम डरें ।। शाने वण जुटे कुमरें ।।१४।। येत्सो पो
पर पोते मंन ।। ए पापी जे मारो राजंन ।। शुं डरीं जे कुणु
जाणीं ।। नहीं तो हमणां केहेवा जणीं ।।१५।। जने डपाप-
जीजं छे घणा ।। नहीं डोई कुण हरामी तणां ।। जेनुं-
डरीं भोगवशे जेह ।। ए वातनो नही शांधे हृ ।।१६।। जेम
डरतां संवछर थयो ।। ताहार शुधी तो छानो रहो ।। छां

नोन रेहे थओ भल्लात ॥ छानी न रेहे पडी रात ॥१७॥
छानुं नव रेहे देहमां दुःख ॥ छानी न रेहे ने लागी भुख
॥ छानी न रेहे जस्त्रीनी प्रीत ॥ उत्तम मध्यमनी जे
रीत ॥१८॥ छानुं न रेहे ने जमल पीजे ॥ छानुं न रेहे ने
दान जदीजे ॥ छानी नव रेहे वशएीनी मत ॥ छानी
न रेहे प्रीतरनी दाळ ॥१९॥ छानी न रेहे कीरती को
ईतणी ॥ छानी न रेहे वीदाभणी ॥२०॥ छानो न रेहे
दाताअवतार ॥ छानो न रेहे रागनो गानार ॥ छानी न
रेहे वातो ने नची ॥ छानो नव रेहे कुवाओ कवी ॥ छा
नो न रहे कराजीने हे ॥ कडो कहे पछी लुंगा तेहा ॥२१॥
छानो न रेहे ऊंडो मेघ ॥ छानो न रेहे दुजीओ देह ॥
मीनी ऊदरमां न रेहे जीर ॥ छानी न रेहे नपुंसकनी ना
र ॥२२॥ पारो पडे तेमां न रहे दुकडो ॥ छानो न रेहे ज
कुथरानो कुकडो ॥ छानुं न रेहे कोईनुं आप ॥ छानुं न
रेहे हडकाणीं पाप ॥२३॥ घरमनो वाहालो ईश्वर श
ही ॥ माटें मालीअे दीठुं तही ॥२४॥ ॥ दोहरो
॥ ॥ थंपोल छेने थालीओ ॥ वलरत्तणे ते घेरा॥
अंतुं अशुरो आवीओ ॥ अेवी कही जकुपेर ॥१॥
कर्यो महार तेनें दंडनो ॥ रेदे करीने रीश ॥ आनथ
कीतुं युकरो ॥ तो छेदीश ताहारुं शीश ॥२॥ ॥

थोपाई।। ।।घेर आव्यो मालीवीनतातणो।।
आव्योक्रोधशरीरमां घणो।।पेसीवात थईतेटली।।
तरुणी आगल कही तेटली।।१।।ए वज्र पापीके
हेवाए।। मारयो आपणो एणे राए।। थंपाजीप
रथी मेंलह्युं।। आन में तुज आगल कह्युं।।२।।मा
लण केहे राणी पांशे भणी।। ते वातनी वधामणी
जाणी।।राजनुं लेवडावुं वेर।।केम शांजुं एवडुं जेर
।।३।।तो ह्वारे मालीए धरीआ हाथ।। मेंशी दंकरी
अशतरीथी वात।।रंकवरणना जरवे धंन।।नां ज
रवेलां घणकरी अंन।।४।।डाजरने मननां रहे धी
र।।जला पेटमांनां रेहे जीर।।वीनता पेटमां नव
रेहे वात।।शंडी के खुंडी साक्षात।।५।।मालीनीवा
रीनां रही।।चेतावा राणी पांशे गई।।कहां शरवे पे
हेलां द्रष्टांत।।लागी मनडा केरी ल्यांत।।६।।थंपा
हेठल मारयो राए।।हत्त्य अस्ती पडां छे मांए।।
ते मांन्यु राणीए शाचुं शुत्र।।पांशे तेडाव्यो ते पुत्र
।।७।।शरव वात सम्जावी कही।।नी शां कुवरनें
पुरी थई।।अंत शकरण मां वापी रीश।।पगनी
झालान ईल्ले दीशीश।।८।।तेडो वज्र पांशे ता
हां।।केहे तात मारो छे कीहां।।राजे वज्र ज्युं कह्युं जो

थरे ॥ आव्यो काल वण जुटे मरे ॥ ९॥ नही मुहुंतु
मने आदीश ॥ नीथ पांशे छे द्रावुं शीश ॥ प्रधान
तीहांना मुकरगी ओ ॥ कोटी जीपाओ नव मुठोथी
ओ ॥ १०॥ तेहेने शाथे तेडी पले ॥ गओ वृक्ष थं
पाने तले ॥ डाटां हतां ते काढां अस्त्र ॥ नीकली शा
थी शाघली वस्त्र ॥ ११॥ नगर लोके दीठुं द्रष्ट ॥ को
टी प्रकारे पांम्यो कष्ट ॥ नांख्या अस्त्र गंगाने तीर ॥
घेर आव्या राजे मन मां राजी धीर ॥ १२॥ प्रधा
नने जांधी आणी ओ ॥ पीतातणो जुनी मंणीओ
॥ जोलशा थुं कीलोरही घार ॥ महीपतीने मारो
शामार ॥ १३॥ मुनीवात रजे तुं करे ॥ अेम काल-
जुटे ने मरे ॥ केहे वजर शुण राजेना पुत्र ॥ शाखुं
कहुं तम आणल शुत्र ॥ १४॥ मुनने हजलेवा भो
कलो ॥ मध्य रात्ये मोहोले आव्यो अेकलो ॥ प्रती
हारने कुंडल दीध ॥ प्रवेश घर माहारा मां कीध ॥
॥ १५॥ मुवती शाथे लो नंन नम्यो ॥ वीटी आपी
रामा शुं रम्यो ॥ कांम आंघलो थओ ने मरा ॥ तेम
टें आव्यो मुनजार ॥ १६॥ नारी पोपट त्रीजे राजे
॥ माहारे मुजेना मुंकर मजे ॥ तेतो वेर हईडे धा
रीओ ॥ ताहारो तात तो में मारीओ ॥ १७॥ काम

यशानारीजेएेकरी ॥ पापजुधीमें हठीकेधरी ॥ मा
स्योमहीपतीमेंनिःशंक ॥ शाथोअक्षरजेछेअंक ॥
॥५८॥ भास्योराजाअक्षीशंग ॥ अेवातनोअेटलो
छेअंक ॥५९॥ ॥ दोहरो ॥ ॥ केहेकुंव
रवजरनें ॥ अेहेवोनहीमुनजाप ॥ पतीनदेजाडो
मुननें ॥ तोजुंनकरेंकुंमाहे ॥ १ ॥ नरजुधीथईन
नकनें ॥ तेनेशाथीहोअे ॥ तोसुजेमंदीरपरवशो
पुछीनशकेकोअे ॥ २ ॥ पोपटजांएयोपांजरेथकी ॥
तेनेंकुत्यादीधीथ्यार ॥ कोईनीपक्षशाजीशमां ॥ केहे
नेसत्यवेहेवार ॥ ३ ॥ शुकु केहे मे पेहेलुंकहुं ॥ भान्युं
नहीपरधांन ॥ शुंकहीअे अे मुढने ॥ हरदेनहीमन
शांन ॥ ४ ॥ ॥ थोपाई ॥ ॥ कहुं संक्षेपे
शुकु केहे वांण ॥ सुंहुं जोसुंतो ईश्वरनीआंण ॥ अ
क्षीपरराजाअेमनधरें ॥ काहाडोओ प्रधानने
तेपण जरें ॥ १ ॥ राजाजुधीकेनेवाकान ॥ तेतोजं
एेश्रीमाहाराज ॥ कुंडलजेआअेपांप्रतीहार ॥ भं
ध्यरातेंआव्योतेठार ॥ २ ॥ कहाभेंजधीकप्रतीजो
ध ॥ नवजाएयोनंदराअें क्रोध ॥ पदमनीअेकीधी
जकुपेर ॥ लखें पधारयामहारे घेहर ॥ ३ ॥ देजाडो
पटंतरे घणुं ॥ तेगस्युंमननंदराजतणुं ॥ राजाश

तवादीगल्यो ॥ पशलीआपीपाछोवल्यो ॥ ४ ॥ नर
जुधीतेननड होजे ॥ तेमांजेदनवकरशोडोजे ॥
घेरवनरआव्योताहरे ॥ शास्त्रांद्रष्टांत दीठांताहरें
॥ ५ ॥ मेंताहरेंसमज्यो मरम ॥ राज्योईश्वरें
ताहरोधरम ॥ जेमुरजतणो शोवांकादीठंशास्त्रां
अक्षरआड ॥ ६ ॥ माहरेंकहुंतो केमकरे ॥ शकुडोनुं
तेननहरे ॥ जेणेतो मन मान्युं जई ॥ नेहेनुं दुःखडु-
डुःजेंलई ॥ ७ ॥ दुरजलपरोणेडोणरांघेजीर ॥ डां
मलीजेडोणजीलेथीर ॥ जेतोशास्त्रेंजोल्याहमों
॥ मनजणेतेकरजेतमो ॥ ८ ॥ जेवीवातपोपटक
हीरहो ॥ हेटहेटपरधाननेशकुडोजेकहो ॥ जकुज
न्यायतेंडीघोजरो ॥ ९ ॥ ॥ दोहरो ॥ ॥
केहेवनरमेंमारीओ ॥ पोपटनें जकुमार ॥ ते मा
टेमुजनेमरावबा ॥ राजेछे जकुजार ॥ १ ॥ आ-
नकुंसंकटेपडो ॥ नेकरशो तेशेश ॥ वणवांकेजे
मारशो ॥ तोपेलेलयवेरलेश ॥ २ ॥ ईश्वर आ
गल अरनकरें ॥ परणामकरेंजकुपेर ॥ पेलेल
वताहारीकने ॥ लईशमाहरेंवेर ॥ ३ ॥ ॥
चोपाई ॥ ॥ केहेकुंवर शांजलरेतुं ॥ ज-
रावीनानहीमारेंहुं ॥ तेडीआणीवनरनीनार

॥ तेहेने कह्या दीधी धार ॥१॥ साचुं जोसने होये ये
हेवार ॥७॥ गरशेता हारो लरधार ॥ नहीतो जेनेमा
हारें आदीश ॥ ते कह्या जेशे तुन शीश ॥२॥ ताहा
रे ते जोती छेनार ॥ राकुडोनें करीतु शकार ॥ स्ती
नुहुं जोले नहुरे ॥ ब्रह्मांड कुटी पडे ताहुरे ॥७॥ स
तीनारने जोते खास ॥ तो पृथ्वी नरजे पाताल ॥
सती सतने मुके आज ॥ तो बीशवाशनुं डोण ठा
न ॥४॥ ॥ दोहरो ॥ ॥ सती सतने
मुकशे ॥ तो धरती के मजीलेलार ॥ ब्रह्मांड ज घुल
ती पडे ॥ ने रेहे छे सत आधार ॥१॥ शतनो पुरन
शा जीओ ॥ शतनो जेली शकु डोजे ॥ सती सतमु
के नही ॥ ने कुलवीवस होजे ॥२॥ केहेतो जगनी
वीपासीजे ॥ केहेतो राधुं जीर ॥ हस्ती जांधुं काथे
तांतणे ॥ जेर लीराजुं धीर ॥७॥ केहेतो नल जांधुं
गांठडे ॥ केतेकरें वीपाजे ॥ करी देजाडुं पारजुं ॥ म
तीनत मारी धारजे ॥४॥ ॥ चोपाई ॥ ॥
केहे प्रधान जेहेने माथे पडे ॥ ते वण पगले मेरु पे
ठा रांधे जीर जगनीमां नजे ॥ ते सती नहीं सु-
री केहेवाजे ॥१॥ काचे तांतणे जांधे गज ॥ ते जस्ती
धरीत्रवी पाजे धन ॥ ते माटें नुठी छे नार ॥ गमे तो

वणवांकेभार ॥२॥ अेकेवातनांपोहोंच्येशाक्षात ॥ फ-
लकुशाहस्त्रकरोडांलाज ॥ अंन्योअंन्यतांहांवातोकरे ॥ कु
गधापीतशकुकेनुंनवठरे ॥३॥ कोछेन्लुकुंकोछेशाचुंकेहे
॥ नेहेवुंनेहेनांमनमांलहे ॥ कोछेकेहेनारीन्लुठीअेह ॥ को
छेकेहेशातीनीदेह ॥४॥ कोछेकेहेशाचोपरधांन ॥ कोछेकेहे
न्लुठोराजंन ॥ शाचीन्लुठानीपरीक्षाथाअे ॥ न्याअन्याके
हेवोतोलाअे ॥५॥ कोछेकहेसत्यवादीअेलूप ॥ अेचीवा
तोथाअेअनुप ॥ हालेन्लनेमपीपलपांन ॥ तेकांमनी
अेशांलस्युकांन ॥६॥ वीप्रीतवातलोकोनीशुणी ॥ अस्थी
थालीशालीतालणी ॥ कौतकन्लेवा मलीआंशकुलोको
शाथेघाछेथाल्याशकुलोक ॥७॥ नदीमांन्लछेनाहावण
करें ॥ छेस्वरनुंतेध्यांनन घरें ॥ रेततणोकीघोअंजार प
तेउपरनछेजेठीनार ॥८॥ जगनीघणीनहीकोछेपा
श ॥ सकललोककरेछेहाश ॥ स्तुतीकरेछेसुरनतणी
॥ तुंछेनोधारानोघणी ॥ जान्लुठीलोककरेछेआलां
उीतारोमाथेथीगाल ॥ न्लुठीहोडांतोनीरमुजमेस ॥ नही
तोशकुशतीमांलेस ॥९॥ वीनाअजगनीन्लेजालेमुजनें
॥ तोपरतक्षदेवन्लणुंतुजनें ॥ स्तुतीकरीघरीकालहेरे ॥
शुरनआदीतआव्यातादेरे ॥१०॥ प्रत्यक्षदेवनुंमगटुंरू
प ॥ आत्मामनीअेदीठोतेलुप ॥ साक्षातकारनगतनोनाथ

॥आवीआडाईथीहाथ॥५२॥तेतोअंन्यनल्लंणेछोए
॥नारीएकलीदृष्टेल्लेए॥छेहेपदमणीशुणपरधांना॥मे
हेलतुंमनथीअलीमान॥५३॥ल्लेअग्नीवीनाजालुंदेह
॥तारामनलोलागशेदेह॥एमकहीनेंनारीनमी॥तेवा
तशकुंडोनेंगमी॥५४॥शत्यवादीहशेपुरपती॥तोवीना-
अग्नीजलशेशती॥शाथुंशाथुंछेहेशकुलोकावलर
तेतोदृष्टेल्लेजे॥५५॥एवातमानीशकुंमन॥तारेजो
ल्योशाल्लनोतंन॥प्रधानपापीशांललवात॥ताहारेमुजे
हेसाक्षात॥५६॥वीनाअग्नीम्लेजालेदेह॥तुंल्लुकेनेंसा
थीएहारजोहुवेछोछेसाथेवढे॥लोकदेजताशुलीएथ
ढे॥५७॥ ॥दोहरो॥ ॥छेहेवल्ररशुणोराअल
॥शाथोमाहारोमरम॥सुजेंतुंमनेंमारने॥ल्लेथुछेतारो
धरम॥१॥मानुंनीमाथाओपरे॥वरशेछेअग्नीमेहा॥ज
धीएहजलीरही॥शुंजलशेहवेदेह॥२॥ओदरमांअण
नीलरो॥तेजालेल्लनेंअंन॥तेहनेएप्रगटकरे॥ते
थीजालेतंन॥३॥न सांल्लसनारीलहे॥ल्लणेनोलीकर
म॥तेणेदेहजालीशके॥तेमांशांनोधरम॥४॥एकशु
रापणएहमां॥जील्लेदेहमांक्रोध॥तील्लुंकुलंकुवीतार
वा॥देछेजहुप्रतीजोध॥५॥ल्लुकेरामेंहणो॥ल्लुकेजल
शेनारा॥ल्लुकेतुंमारीशमुलनें॥एमांशोवेहेवार॥६॥ ॥

थोपाई॥ ॥अजवाजलती कुलीने टलो॥ अनेयथेन
शुणुंतेटले॥ कलंकमारेमाथेरह्युं॥ अरेदैवजेतेशुंथयुं॥७॥
अगनीमांथीजीलीथई॥ करजोडीनेवाणीकही॥ शांभलोरा
कुनगरनालोक॥ यज्ञरनेशामेनेमशोक॥८॥ शीवातअेमानें
मुंढा॥ पुछोअेपापीनेओढा॥ मेहेलीमानकेमशुलीअेथढा॥ अे
नेमनकेमअथिरतअडे॥ ९॥ अेनीकेमअजोलाअेदाडा॥ ते
पतीतदेजाकुंआज॥ शाश्युंतेहमांशांघलुंअेर॥ अनुकुंतेअेथी
तमांथीर॥१०॥ शाकुडोअेपुछुंपरधान॥ जीतारीअेमानुं
नीनुंमान॥ तुंकेतेकरेशारवेअेह॥ तुंशास्थीनारीनीदेह॥
११॥ पछेवातमानोनहीतमो॥ तोपंथ्थईढालीकरीशुंअमो
॥ शास्थानोपरमेश्वरजेल॥ अनुठानोवलीशोमेल॥१२॥
॥दोहरो॥ ॥ वहीलोथिनकेहेशाकुशुंणो॥ शास्थी
होअेअेजाप॥ सत्तीअणुकुंतेहने॥ अनेअकवेराअेनोजा
प॥१॥ शाश्युंहशेतोजीठशो॥ शअवनअेथाअे॥ तोमन
मानेंमाहेइं॥ अेशतवाहीराअे॥२॥ टाढांतेलजीनांकरेप
जीनांशीतलहोअे॥ पनवनेथानकथलकरे॥ पारनमांमेको
अे॥३॥ आलमाडजाध्योतांग्योघटे॥ आपअजकुलअस्वरूप॥
पतीतमुननेंशाथीपडे॥ अनेअेकवेलुप॥४॥ तारवीनामा
नुंनही॥ सांयोअक्षरअेक॥ अनेराजथाअेअवती॥ तोअनु
गेकुंमुनवाक॥५॥ पंथ्यईढालीशाकुजोकरे॥ मारअेमुननेंमन

॥ जेनेंवधावन्ने मोतीअे ॥ अेतो छेवेहेवारा॥२॥ जाडीप्रतीत
देजाडवी॥ तेतोआळपंपाळा॥ करेमुवानेंऋवतो॥ अेवोदीनद
आळ॥३॥ ॥ चोपाई॥ ॥ शाकुंतलासीछनार
हा॥ प्रीतीपीतरत्तेनानवथआ॥ अथीरतवातअनेरीहोअे
॥ अस्त्रीशा॥ मुन्नेपिंशाकुडोअे॥४॥ तालीपाडीलोकुनहशां
॥ मरमनाजोलवीनतानेंवशा॥ ॥५॥ मनीनेंमनलेदुकुष्टा॥
प्रत्यक्षदेवदजेछेद्रष्टा॥२॥ महाराजमोटोमहीपती॥ स्तुती
करवामांडीसती॥६॥ धनवातेसतलोल्हरे॥ शीतलतेल
कुंतीहरे॥७॥ अष्टलेदशीताअेधर्शा॥ शीजदशरथराज-
अेकुंशा॥ पंचालीनांपुरांचीर॥ अनेकुलक्तनीराजीधीर॥
८॥ महाराजसंकटअतीशेपडुं॥ कलंकवणवांकेशीरचडुं॥
अेमकहीनेन्नेडाजेपिहाथ॥ धरतीवेहेरदेहेरदेन्नेमुनभा
त॥ पाद्दीधोवेहेरतेमात॥ अेमाग॥ अस्त्रीअेलवा-
नोन्नेअोलाग॥ अश्त्रीधरतीमांजअेन्टलै॥९॥ तक-
अेकुथयुंतेटलै॥१०॥ थअोकाटकोमहाघनघोर॥ अंधका
रअधीकल्लुगन्नेर॥ परलेकारमांथपिछेन्नेम॥ तेवेलामां
थपिछेतेम॥११॥ धरतीअेज्जहांदीधोमाग॥ साक्षातूनहां
आव्योशेशनाग॥ महान्नेगेस्वरकेईश॥ अमरलहुयेमां
अकलस्वरूप॥१२॥ नारीपिपरजांणेनेहा॥ मनुष्यजाकरेध
यांत्रीदेहा॥ प्रेमदअेन्नेडाजकुपांण॥ जोल्यान्नेगेस्वरसत्य

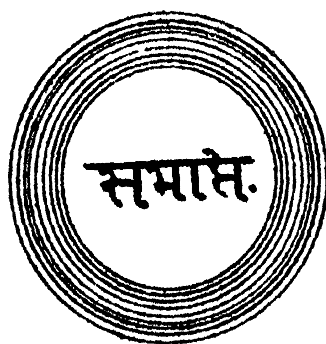
वांणं ॥६१॥ थंपाहेठसंघारोतोन्हे ॥ पडोअस्तनोडंकोतांहे ॥
डेहेन्मेगीशांमलरेसती ॥ ज्यतोथशेनगरनोपती ॥६२॥ अ
अमरतछांटनेराखे ॥ शामाटेपातालेंन्अे ॥ कुंशेशनागअ
वोतुनशाहे ॥ तारोवधारवामहीमाअे ॥६३॥ ताहुरादुजनो-
सहोमरम ॥ र्छेस्वरतारोराजशेघरमा ॥ थंपाज्डाडतलेछेन्
हां ॥ पडोअस्तनोकुडोतांहां ॥६४॥ १ ॥ ३ हीआमांहेराजीधीर
॥ अस्तणीपरशांथनेनीर ॥ रान्णीठीजेठथशे ॥ ताराश
थानुंकुलंकनशे ॥६५॥ अमकुहीअलोपनहोअे ॥ तेतोअन्य
नन्ंणेकोअे ॥ ग्रंडाशरवीतणोतांहांथओ ॥ राअनेनेपुत्रजो
लनकहो ॥६६॥ कुंरेजार्छेसतीछोतुं ॥ तेतोअेकलोन्नणुं
कुं ॥ कुडाआलजोलेशकुलोड ॥ आलपंपालजोलेकोड
॥६७॥ तेशकुभानेतेवुंकरो ॥ नहीतोमंदीरपाछांफरो ॥ तेनग
रीतोपाछीवलो ॥ र्छेडथंपानीतले ॥६८॥ रानीकुल्योअ-
स्तनोडकोअेड ॥ लुचेलोकतांहां ॥ श्रीवीवेकशवीश्वनाथनुंधे
हेरंन्हे ॥ नाज्युंअस्तआपेनर्छेतांहे ॥६९॥ तेणीपरतव-
ढांज्युंथीरा ॥ शीय्युंअमरतकेरंनीर ॥ घटिकात्रणथर्छेन्
हेरे ॥ ज्यनपुरीषथओताहेरे ॥७०॥ शायानोजेलीर्छेस्वर
अेह ॥ अेवातनीनहीसंदेह ॥ शाथीवातेप्रगटहोअे ॥ प्र
त्यक्षन्ंणेशकुडोअे ॥७१॥ अंत्रीक्षथीऊतरीओघरमां
नेशाथीहोअेतोमरम ॥ अहवशोशत्यनोछेपार ॥ तेणेजथे

थालेरांशाराार६ाासत्यआधारेरेहेछेआ७शाासत्यतेज
पुरणमकाशाासत्येजलमांमथ्वीरहेाासत्यतरेतेशहुडो
डेहेाा२१ाासत्यसाक्षजोलेशहुवेदाशाथुंसत्यतेमांनही-
लेदाासत्यतीहांईश्वरकेरोवाशाासत्येसुरजईरेआकाश
ाा२२ाासत्येकोटीब्रंमांडनेहाासत्यआधारेंवरशेमेहाास
त्यनुंजांघ्युंपाडेअंनाासत्यवशेजेहांनहीजलीमांनाा२३
ाासणुंमाम्रशुधीशुतधरमाासत्यनुंमुखगणींजहेरेाात्रसे
कारथाजेताहेरेाासृष्टीपेहेलुंशरज्युसत्याामोहोटापुरेष
वीयारेमत्याा२४ाासत्येहोनारहोजतेहोजेाासत्यवीना
जीजुंनहीकोजेाा आदीअनीरंननकरताकंमाासतपु-
रेषतेहनुंनांमाा२५ाा आदीअपुरेषछेनेहेनुंकुलाास
तीसत्यकरेछेमुलााअशतथकीईश्वरछेदुराासत्यतेना
रायणनुंनुराा२६ाा अशततांहांअहदडेईदुःजाासतवातमां
सघलुंसुजाा कीत्योजुगजेनुंसत्यरहुंाासत्यमुकुंतेनुंशर
णत्तगणीाा२७ाास्वरगेजवानीवाटजेहाासत्यनामेंजो
लजजेतेहाात्रंमपदमांमोटेरीमत्याातेनुंतत्वशाथुंस
त्याा२८ाासत्यऊपरनेहनीहोडाातेआगलईश्वररेहे
करजेडाासत्यसाथेनेहनोवेहेवाराातेजणवोईश्वरअ
वताराा२९ाासत्यऊपरनीरमलनेहाातेजणवोईश्वरनी
देहाा आलशमरडीऊडोराजेाा पुष्मवृष्टीतेथानकेथाजेप

३१॥साजासस्तीसकुडोछेजेकही॥तेनेडारनगतमांथछे
॥पापीपापीपरधाननेकेहे॥नथीनंदराजनेगनानां॥३२॥शा
माटेजांघोपरधाननें॥शामाटेमारोजेरांकनें॥कहोमुजनें
जेनायांकनें॥३३॥पुरववृत्तांतराजनेकह्युं॥ताहारेंग्नानपो
तानेंथयुं॥जेतामांछेमारोवांक॥शुंकरेजेजापडोरांक॥३४॥
हवेजेनेंमारोमांडोछे॥होनारवस्ततेजेमनहोछे॥छोडे-
वजरसरपावनदीजो॥जयाथकीतेवालोकीजो॥३५॥ते-
डीपरनवराजीहवु॥नंदपुत्रजेसाडेरान॥जलीलांतरा
जीलांमनी॥कुंथनेतेशोपीकामनी॥३६॥जेडातेवजरेंकथा॥
स्तुतीकरीराजनीसाथ॥कहुंछुंअपराधीताहेरो॥हवेशंघह-
लागोमाहेरो॥३७॥मोतीपुष्पेवधावीनार॥गयाशकुपोता
नेहार॥नीशर्येनीकलंकनारीथयछेतेहा॥शतवादीनंदराजनी
देह॥३८॥ ॥दोहरो॥ ॥प्रीतकरेपरनारनी॥के
वलजजेप्राण॥जेसेशेजंतपरनारीतणो॥तेनुंनांमजजा
ण॥१॥परनारीकेहेशेकुटडी॥तेनेंशठोदैव॥पितुरहोजेतो
येतजो॥जेकघडीनुंशुज॥२॥परनारीनालोगथीलक्षकोटी
घादुज॥परनारीपालीथकी॥लुंडीजांणोजेह॥३॥क्षणुंसुखं
कजाकुंपशो॥दैवदमशेदेह॥४॥जालोकेजतीदुजथशो॥पर
लोकमांहेपीडा॥नारीनरकनीजांणछे॥कोटीलक्षघाकोड॥५॥
परनारीपरजीनहीं॥तेजंतोशंशार॥धंनकवलतेहवो॥

वीनताजेचेहेवार।। ।।चोपाई।। ।।रावणदशमु
जडीघांताल।।जोगीसंदुंघडनुंराल।।जस्त्रीथीजापणल
गुंचंद्र।।शतलगपांमोजापेईद्र।।५।।जस्त्रीथीकौरवशोजे
शमा।।जस्त्रीथीपांडववनमांलमा।।जस्त्रीकीचकहोडेह
ण।।जस्त्रीथीदुजपांमाघण।।२।।जस्त्रीसुजथीथजोहे
वाल।।जस्त्रीसंगथीआवेकाल।।जस्त्रीनेंतोपगेलागीजे।।
मुकीमानमेहेनतमागीजे।।७।।जस्त्रीतेआदेशकतीकेहे
वाजे।।जलतजेलतीनवलजे।। जस्त्रीपातरतनागरत
णी।।जस्त्रीजसवंतजतीशेघणी।।८।।सृष्टीनुंमंडाण ते
जस्त्रीथीहोजे।।जेमांसंदेहनाराजोकोजे।।नीरगोजवी
क्रमराजे।।९।।लोनराललडलुप।।सकुलसृष्टीरामाथीरे
प।।करणवीकरणलुंधीधीरलेजे।।ननकशरीजीलुवतीन
होजे।।व्यासवशीष्ठमारकंडमुनी।।वेदव्यासकुरताधुनी।।
१०।।जनामीजहंकारीनेसुर।।नारीथीभगटांजेनुर।।नारी
मोटीनरथीघणुं।।शास्त्रवेतेनतेनारीतणुं।।११।।जस्त्रीआरा
शुरजंजेतणी।।तेशुंप्रीतकीनेजतीशेघणी।।तेजागलरहे
जेकरलेकाट।।तेथीनशनगतमांपांमीजे।।वेदनाकुजशास्त्रवे
यांमीजे।।परनारीमारीकरेचकचुर।।डाहानरतेरेलेदुर।।
छेतोजक्षरकहुंधुंशाही।।परनारीशंगकरवोनहीं।।१२।। ।।
दोहरो।। ।।नंदराजेतणीकथा।।कवीयातुरीलेहाजो।।

तावकताशांभलो॥कोइंमांहेशोजोडा॥१॥शाहाशाकनंदरा
अेनो॥शुणेशीजेमहीमाअे॥वीन्नेगभागेतेहनो॥अ्याश
पुरणथाअे॥राग्नांनहरदेमांउपने॥कजुधीनवापेदेह॥
शतउपरमनशारेहे॥नाराअणशुंनेह॥७॥सत्यराज्युंश
तीतणुं॥राज्युंन्नुगमांनाम॥तेमलानराजोसफुलोकनी॥
करन्नेरडांडांम॥८॥श्रीगोडमालवीवीप्रशुल॥श्रीअेमद
नगरमांवाश॥शुतवीरेश्वरतणो॥वारेजुधीवीलाश॥९॥
शेवकशाहुकवीतातणो॥शीचपुनंनप्रतापा॥शांमलरकवी
केहा॥इश्टरूपाथीआपा॥१०॥आपमातरपरगणे॥शाहीश
कलशुलगांम॥कलजीकारणशांमोवशो॥रजीदाशतेनुंनां
म॥तेणेकथाअेशांभली॥शामलरनेपाश॥ग्रंथपुरणक
रोशाही॥नौतमरशीकवीलास॥१२॥कवीतेडोकोडेकरी॥संतो
ख्याहैइमांन॥वीप्रलुशणअाप्यांभलां॥लावेधरताद्यम॥
॥१३॥नंदराअेतणीकथा॥शुणीघणुंकरीनेमान॥संस्कृतमां
थीप्राकृतकहुं॥चतुरशीरोमणनेहा॥१४॥लगतीकनोतमो
लावशुं॥इष्टउपाशीअेहा॥शांमललटेशुलकहुं॥नंदतणुं
अाज्यांन॥१५॥गाअेशीजेनेशांभले॥तेनेगंगानुंस्नांन॥
१६॥श्रीगोडमालवीनवाजो॥नंनपुरमांवास॥नंदराअेतणी
कथाकेहे॥कवीशांमलदाश॥१७॥ ॥इतिश्रीनंदजत्री
शीकथाशंपुरणशमापत:॥ ॥ ॥ ॥

समाप्त.